C/2025/3752

17.9.2025

P9_TA(2024)0326

Åtgärder för tidigt ingripande, villkor för resolution och finansiering av resolutionsåtgärder (SRMR3)

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 april 2024 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller åtgärder för tidigt ingripande, villkor för resolution och finansiering av resolutionsåtgärder (COM(2023)0226 – C9-0139/2023 – 2023/0111(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(C/2025/3752)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2023)0226),

— med beaktande av artiklarna 294.2 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C9-0139/2023),

— med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande av den 5 juli 2023 ([1]),

— med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 13 juli 2023 ([2]),

— med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A9-0155/2024),

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

([1]) EUT C 307, 31.8.2023, s. 19.
([2]) EUT C 349, 29.9.2023, s. 161.

P9_TC1-COD(2023)0111

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 24 april 2024 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/… om ändring av förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller åtgärder för tidigt ingripande, villkor för resolution och finansiering av resolutionsåtgärder (*)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ([1]),

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Unionens resolutionsram för kreditinstitut och värdepappersföretag (institut) inrättades i efterdyningarna av den globala finanskrisen 2008–2009 och i enlighet med de internationellt godkända Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions ([3]) från rådet för finansiell stabilitet. Unionens resolutionsram består av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU ([4]) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 ([5]). Båda rättsakterna är tillämpliga på institut som är etablerade i unionen och på alla andra enheter som omfattas av det direktivet eller den förordningen (enheter). Unionens resolutionsram syftar till att på ett ordnat sätt hantera instituts och enheters fallissemang genom att bevara institutens och enheternas kritiska funktioner och undvika hot mot den finansiella stabiliteten och samtidigt skydda insättare och offentliga medel. Dessutom syftar unionens resolutionsram till att främja utvecklingen av den inre marknaden för bankverksamhet genom att skapa ett harmoniserat system för att hantera gränsöverskridande kriser på ett samordnat sätt och genom att undvika problem vad gäller lika villkor.

(1a) För närvarande vilar bankunionen endast på två av sina avsedda tre pelare, nämligen den gemensamma tillsynsmekanismen och den gemensamma resolutionsmekanismen. Den är därför fortfarande ofullständig på grund av avsaknaden av den tredje pelaren, det europeiska insättningsgarantisystemet. Fullbordandet av bankunionen utgör en integrerad del av den ekonomiska och monetära unionen och av den finansiella stabiliteten, framför allt genom att minska riskerna för den så kallade onda cirkeln som uppstår till följd av kopplingen mellan kreditinstitut och deras statsobligationer.

(*) Ändringarna i texten är resultatet av antagandet av ändringsförslag 1. Ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen ▌.

([1]) EUT C,, s..

([2]) EUT C,, s..

([3]) Rådet för finansiell stabilitet, Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions, den 15 oktober 2014.

([4]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

(2) Flera år efter genomförandet av unionens resolutionsram, såsom den för närvarande är tillämplig, ger inte önskvärda resultat med avseende på vissa av dessa mål. Även om institut och enheter har gjort betydande framsteg mot möjligheten till resolution och har avsatt betydande resurser för detta ändamål, särskilt genom uppbyggnad av förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet och komplettering av finansieringsarrangemang för resolution, används sällan unionens resolutionsram. Misslyckanden i vissa mindre och medelstora institut och enheter hanteras i stället främst genom nationella åtgärder som inte är harmoniserade. ***Tyvärr*** används skattebetalarnas pengar ***fortfarande*** snarare än ***branschfinansierade skyddsnät, inbegripet*** finansieringsarrangemang för resolution. Denna situation förefaller bero på otillräckliga incitament. Dessa otillräckliga incitament är en följd av samspelet mellan unionens resolutionsram och nationella regler, vilket innebär att det stora utrymmet för skönsmässig bedömning vid bedömningen av allmänintresset inte alltid utövas på ett sätt som återspeglar hur unionens resolutionsram var avsedd att tillämpas. Samtidigt användes unionens resolutionsram i liten utsträckning på grund av riskerna för insättare i inlåningsfinansierade institut att bära förluster för att säkerställa att dessa institut kan få tillgång till extern finansiering vid resolution, särskilt i avsaknad av andra nedskrivningsbara skulder. Slutligen har det faktum att det finns mindre stränga regler för tillgång till finansiering utanför resolution än vid resolution avskräckt från att tillämpa unionens resolutionsram till förmån för andra lösningar, vilket ofta innebär att skattebetalarnas pengar används i stället för institutets eller enhetens egna medel eller branschfinansierade skyddsnät. Denna situation medför i sin tur risker för fragmentering, risker för suboptimala resultat i förvaltningen av institut och enheters fallissemang, särskilt när det gäller små och medelstora institut och enheter, och alternativkostnader från outnyttjade finansiella resurser. Det är därför nödvändigt att säkerställa en mer effektiv och konsekvent tillämpning av unionens resolutionsram och säkerställa att den kan tillämpas ***när*** det ligger i allmänhetens intresse, inbegripet för små och medelstora institut ▌.

(3) Enligt artikel 4 i förordning (EU) nr 806/2014 ska medlemsstater som har inlett ett nära samarbete mellan Europeiska centralbanken (ECB) och respektive nationella behöriga myndigheter betraktas som deltagande medlemsstater vid tillämpningen av den förordningen. Förordning (EU) nr 806/2014 innehåller dock inga närmare uppgifter om processen för att förbereda inledandet av det nära samarbetet om resolutionsrelaterade uppgifter. Det är därför lämpligt att låta de undantagen upphöra att gälla.

(4) Arbetets intensitet och detaljnivå med avseende på dotterbolag som inte är resolutionsenheter kan variera beroende på de berörda institutens och enheternas storlek och riskprofil, förekomsten av kritiska funktioner och koncernresolutionsstrategin. Den gemensamma resolutionsnämnden (nämnden) bör därför kunna beakta dessa faktorer när den fastställer vilka åtgärder som ska vidtas med avseende på sådana dotterbolag och vid behov följa en förenklad metod.

(5) Ett institut eller en enhet som avvecklas enligt nationell lagstiftning, efter ett fastställande av att institutet eller enheten fallerar eller sannolikt kommer att fallera och nämndens slutsats att dess resolution inte ligger i allmänhetens intresse, är i slutänden på väg mot marknadsutträde. Detta innebär att det inte behövs någon plan för åtgärder som ska vidtas vid fallissemang, oberoende av om den behöriga myndigheten redan har återkallat auktorisationen för det berörda institutet eller den berörda enheten. Detsamma gäller för ett återstående institut under resolution efter överföring av tillgångar, rättigheter och skulder inom ramen för en överföringsstrategi. Det är därför lämpligt att specificera att det i dessa situationer inte krävs att resolutionsplaner antas.

(6) Nämnden får för närvarande förbjuda vissa utdelningar om ett institut eller en enhet inte uppfyller det kombinerade buffertkravet när det beaktas utöver minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. För att säkerställa rättssäkerhet och anpassning till de befintliga förfarandena för genomförande av beslut som fattas av nämnden är det dock nödvändigt att tydligare ange rollerna för de myndigheter som deltar i förfarandet för att förbjuda utdelningar. Det är därför lämpligt att fastställa att nämnden bör rikta en instruktion om att förbjuda sådan utdelning till den nationella resolutionsmyndigheten, som bör genomföra nämndens beslut. Dessutom kan ett institut eller en enhet i vissa situationer åläggas att uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på en annan grund än den grund på vilken institutet eller enheten är skyldig att uppfylla det kombinerade buffertkravet. Denna situation skapar osäkerhet om villkoren för utövandet av nämndens befogenheter att förbjuda utdelningar och för beräkningen av det högsta utdelningsbara beloppet i samband med minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. Det bör därför fastställas att nämnden i dessa fall bör ge de nationella resolutionsmyndigheterna i uppdrag att förbjuda vissa

utdelningar på grundval av uppskattningen av det kombinerade buffertkrav som följer av kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/1118 ([6]). För att säkerställa transparens och rättssäkerhet bör nämnden meddela det uppskattade kombinerade buffertkravet till institutet eller enheten, som sedan bör offentliggöra det uppskattade kombinerade buffertkravet.

(7) I direktiv 2014/59/EU och förordning (EU) nr 575/2013 fastställs befogenheter som ska utövas av resolutionsmyndigheter, varav vissa inte ingår i förordning (EU) nr 806/2014. Inom ramen för den gemensamma resolutionsmekanismen kan detta skapa osäkerhet om vem som bör utöva dessa befogenheter och på vilka villkor de bör utövas. Det är därför nödvändigt att specificera hur nationella resolutionsmyndigheter bör utöva vissa befogenheter som anges i direktiv 2014/59/EU när det gäller enheter och grupper som omfattas av nämndens direkta ansvar. I sådana fall bör nämnden, om den anser det nödvändigt, kunna ge nationella resolutionsmyndigheter i uppdrag att utöva dessa befogenheter. Nämnden bör särskilt kunna ge nationella resolutionsmyndigheter i uppdrag att kräva att ett institut eller en enhet för detaljerade register över de finansiella avtal i vilka institutet eller enheten är part, eller att tillämpa befogenheten att tillfälligt upphäva vissa finansiella skyldigheter enligt artikel 33a i direktiv 2014/59/EU. Med tanke på att de tillstånd för minskning av kvalificerade skuldinstrument som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ([7]), som också är tillämpliga på institut och enheter och skulder som omfattas av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, inte kräver tillämpning av nationell lagstiftning, bör nämnden dock kunna bevilja dessa tillstånd direkt till institut eller enheter, utan att behöva ge nationella resolutionsmyndigheter i uppdrag att utöva denna befogenhet.

(8) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876 ([8]), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/877 ([9]) och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879 ([10]) genomförs i unionsrätten den internationella villkorsförteckningen för total förlustabsorberingskapacitet (TLAC), som offentliggjordes av rådet för finansiell stabilitet den 9 november 2015 (TLAC-standarden), för globala systemviktiga banker, som i unionsrätten betecknas som globala systemviktiga institut (G-SIIs). Genom förordning (EU) 2019/877 och direktiv (EU) 2019/879 ändrades också minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt direktiv 2014/59/EU och förordning (EU) nr 806/2014. Det är nödvändigt att anpassa bestämmelserna i förordning (EU) nr 806/2014 om minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder till genomförandet av TLAC-standarden för globala systemviktiga institut med avseende på vissa skulder som kan användas för att uppfylla den del av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som bör uppfyllas med kapitalbas och andra efterställda skulder. I synnerhet bör skulder som är likställda med vissa undantagna skulder inkluderas i resolutionsenheternas kapitalbas och efterställda kvalificerade instrument om beloppet av dessa undantagna skulder i resolutionsenhetens balansräkning inte överstiger 5 % av resolutionsenhetens kapitalbas och kvalificerade skulder och det inte uppstår några risker kopplade till principen om ”inte sämre villkor för borgenär”.

(9) Reglerna för fastställande av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder är främst inriktade på att fastställa en lämplig nivå på minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder med antagandet att skuldnedskrivningsverktyget är den föredragna resolutionsstrategin. Enligt förordning (EU) nr 806/2014 får nämnden dock använda andra resolutionsverktyg, nämligen sådana som är beroende av att verksamheten i institutet under resolution överförs till en privat köpare eller till ett broinstitut. Det bör därför specificeras att nämnden, om resolutionsplanen föreskriver användning av verktyget försäljning av verksamhet eller broinstitutverktyget ▌, ***enskilt eller i kombination med andra resolutionsverktyg,*** bör fastställa nivån på minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för den berörda resolutionsenheten på grundval av särdragen hos dessa resolutionsverktyg och de olika förlustabsorberings- och rekapitaliseringsbehov som dessa verktyg medför.

([6]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/1118 av den 26 mars 2021 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU vad gäller tekniska tillsynsstandarder som specificerar den metod som resolutionsmyndigheterna ska använda för att beräkna det krav som avses i artikel 104a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU och det kombinerade buffertkravet för resolutionsenheter på konsoliderad resolutionsgruppnivå, om resolutionsgruppen i sig inte omfattas av dessa krav enligt det direktivet (EUT L 241, 8.7.2021, s. 1).

([7]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

([8]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller bruttosoliditetsgrad, stabil nettofinansieringskvot, krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, motpartsrisk, marknadsrisk, exponeringar mot centrala motparter, exponeringar mot företag för kollektiva investeringar, stora exponeringar, rapporteringskrav och krav på offentliggörande av information, samt av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 150, 7.6.2019, s. 1).

([9]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/877 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller kreditinstituts och värdepappersföretags förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet (EUT L 150, 7.6.2019, s. 226).

([10]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2014/59/EU vad gäller kreditinstituts och värdepappersföretags förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet och om direktiv 98/26/EG (EUT L 150, 7.6.2019, s. 296).

(10) Nivån på minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för resolutionsenheter är summan av de förluster som förväntas vid resolution och det rekapitaliseringsbelopp som gör det möjligt för resolutionsenheten att fortsätta att uppfylla sina auktorisationsvillkor och göra det möjligt för den att bedriva sin verksamhet under en lämplig period. Vissa föredragna resolutionsstrategier innebär överföring av tillgångar, rättigheter och skulder till en mottagande enhet, särskilt verktyget för försäljning av verksamhet. I dessa fall kan det hända att de mål som eftersträvas med rekapitaliseringskomponenten inte är tillämpliga i samma utsträckning som för en skuldnedskrivningsstrategi för öppna banker, eftersom nämnden inte kommer att vara skyldig att säkerställa att resolutionsenheten återställer efterlevnaden av sina kapitalbaskrav efter resolutionsåtgärden. Förlusterna förväntas dock i sådana fall överstiga resolutionsenhetens kapitalbaskrav. Det är därför lämpligt att fastställa att nivån på minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för dessa resolutionsenheter fortsätter att omfatta ett rekapitaliseringsbelopp som justeras på ett sätt som står i proportion till resolutionsstrategin.

(11) Om resolutionsstrategin föreskriver användning av andra resolutionsverktyg än ***enbart*** skuldnedskrivning kommer den berörda enhetens rekapitaliseringsbehov i allmänhet att vara mindre efter resolution än vid en skuldnedskrivning i befintlig juridisk person. Kalibreringen av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder i ett sådant fall bör ta hänsyn till denna aspekt vid uppskattningen av rekapitaliseringskravet. När nämnden justerar nivån på minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för resolutionsenheter vars resolutionsplan omfattar försäljning av affärsverktyget eller broinstitutverktyget, ***enskilt eller i kombination med andra resolutionsverktyg***, bör den därför beakta egenskaperna hos dessa verktyg, inbegripet den förväntade omfattningen av överföringen till den privata köparen eller broinstitutet, de typer av instrument som ska överföras, instrumentens förväntade värde och säljbarhet samt utformningen av den föredragna resolutionsstrategin, inbegripet den kompletterande användningen av verktyget för avskiljande av tillgångar. Eftersom resolutionsmyndigheten måste besluta från fall till fall om eventuell användning vid resolution av medel från insättningsgarantisystemet och eftersom ett sådant beslut inte med säkerhet kan antas på förhand, bör nämnden inte beakta insättningsgarantisystemets potentiella bidrag (vid resolution vid kalibreringen av nivån på minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder). ***Denna metod minskar också sannolikheten för moralisk risk genom att säkerställa att enheter inte i förväg antar att medel från respektive insättningsgarantisystem kommer att användas för att nå målet på 8 % totala skulder och kapitalbas.***

(13) Enligt artikel 4 i rådets förordning (EU) nr 1024/2013 ([11]) är ECB behörig att utföra tillsynsuppgifter i samband med tidigt ingripande. Det är nödvändigt att minska riskerna till följd av olika införlivande i nationell lagstiftning av åtgärderna för tidigt ingripande i direktiv 2014/59/EU och att underlätta för ECB att effektivt och konsekvent tillämpa sina befogenheter att vidta åtgärder för tidigt ingripande. Dessa åtgärder förtidigt ingripande infördes för att göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att avhjälpa den försämrade finansiella och ekonomiska situationen för ett institut eller en enhet och att i möjligaste mån minska risken för och effekterna av en eventuell resolution. På grund av ovisshet om de utlösande faktorerna för tillämpningen av dessa åtgärder för tidigt ingripande och partiella överlappningar med tillsynsåtgärder har dock åtgärder för tidigt ingripande sällan använts. Bestämmelserna i direktiv 2014/59/EU om åtgärder för tidigt ingripande bör därför återspeglas i förordning (EU) nr 806/2014, vilket säkerställer ett enda och direkt tillämpligt rättsligt verktyg för ECB, och tillämpningsvillkoren för dessa åtgärder för tidigt ingripande bör förenklas och specificeras ytterligare. För att undanröja osäkerhet om villkoren för och tidpunkten för avsättning av ledningsorganet och utnämning av tillfälliga förvaltare bör dessa åtgärder uttryckligen identifieras som åtgärder för tidigt ingripande och tillämpningen av dem bör omfattas av samma utlösande faktorer. Samtidigt bör ECB åläggas att välja lämpliga åtgärder för att hantera en specifik situation i enlighet med proportionalitetsprincipen. För att ECB ska kunna ta hänsyn till anseenderisker eller risker i samband med penningtvätt eller informations- och kommunikationsteknik bör ECB bedöma villkoren för tillämpning av åtgärder för tidigt ingripande inte bara på grundval av kvantitativa indikatorer, inbegripet kapital- eller likviditetskrav, bruttosoliditetsgrad, nödlidande lån eller koncentration av exponeringar, utan även på grundval av kvalitativa utlösande faktorer.

([11]) Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

(14) Det är nödvändigt att säkerställa att nämnden kan förbereda sig för en eventuell resolution av ett institut eller en enhet. ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten bör därför i tillräckligt god tid informera nämnden om försämringen av ett instituts eller en enhets finansiella ställning, och nämnden bör ha de befogenheter som krävs för att genomföra förberedande åtgärder. För att nämnden ska kunna reagera så snabbt som möjligt på en försämring av ett instituts eller en enhets situation bör en föregående tillämpning av åtgärder för tidigt ingripande inte vara ett villkor för att nämnden ska kunna vidta åtgärder för att marknadsföra institutet eller enheten eller begära information för att uppdatera resolutionsplanen och förbereda värderingen. För att säkerställa en konsekvent, samordnad, effektiv och snabb reaktion på en försämring av ett instituts eller en enhets finansiella situation och för att förbereda sig ordentligt för en eventuell resolution är det nödvändigt att stärka samverkan och samordning mellan ECB, de nationella behöriga myndigheterna och nämnden. Så snart ett institut eller en enhet uppfyller villkoren för tillämpning av åtgärder för tidigt ingripande bör ECB, de nationella behöriga myndigheterna och nämnden öka sitt informationsutbyte, inbegripet provisorisk information, och gemensamt övervaka institutets eller enhetens finansiella situation.

(14a) Om nämnden kräver information som är nödvändig för att uppdatera resolutionsplaner, förbereda en eventuell resolution av en enhet eller utföra en värdering, bör ECB eller de relevanta nationella behöriga myndigheterna förse nämnden med denna information i den mån den är tillgänglig för dem. Om den relevanta informationen inte redan är tillgänglig för ECB eller de relevanta nationella behöriga myndigheterna ska nämnden och ECB eller de relevanta nationella behöriga myndigheterna samarbeta och samordna för att samla in den information som anses nödvändig av nämnden. Inom ramen för ett sådant samarbete bör de nationella behöriga myndigheterna samla in nödvändig information med vederbörlig hänsyn till proportionalitetsprincipen.

(15) Det är nödvändigt att säkerställa snabba åtgärder och tidig samordning mellan nämnden och ECB, eller den relevanta nationella behöriga myndigheten, med avseende på mindre betydande gränsöverskridande koncerner när ett institut eller en enhet fortfarande är i drift men där det finns en väsentlig risk för att institutet eller enheten kan komma att fallera. ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten bör därför så tidigt som möjligt underrätta nämnden om sådana risker. Underrättelsen bör innehålla skälen till ECB:s eller den relevanta nationella behöriga myndighetens bedömning och en översikt över alternativa åtgärder från den privata sektorn, tillsynsåtgärder eller åtgärder för tidigt ingripande som finns tillgängliga för att förhindra institutets eller enhetens fallissemang inom rimlig tid. En sådan tidig underrättelse bör inte inverka på förfarandena för att fastställa huruvida villkoren för resolution är uppfyllda. En föregående underrättelse från ECB eller den behöriga nationella myndigheten till nämnden om att det finns en väsentlig risk för att ett institut eller en enhet fallerar eller sannolikt kommer att fallera bör inte vara ett villkor för ett senare fastställande om att ett institut eller en enhet faktiskt fallerar eller sannolikt kommer att fallera. Om det i ett senare skede bedöms att institutet eller enheten fallerar eller sannolikt kommer att fallera och det inte finns några alternativa lösningar för att förhindra ett sådant fallissemang inom rimlig tid, måste nämnden fatta beslut om huruvida resolutionsåtgärder ska vidtas. I ett sådant fall kan ett snabbt beslut om att tillämpa resolutionsåtgärder på ett institut eller en enhet vara avgörande för ett framgångsrikt genomförande av resolutionsstrategin, särskilt eftersom ett tidigare ingripande i institutet eller enheten kan bidra till att säkerställa tillräcklig förlustabsorberingskapacitet och likviditet för att genomföra denna strategi. Det är därför lämpligt att göra det möjligt för nämnden att i nära samarbete med ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten bedöma vad som utgör en rimlig tidsram för att genomföra alternativa åtgärder för att undvika att institutet eller enheten fallerar. ***Vid genomförandet av denna bedömning bör hänsyn också tas till behovet av att bevara resolutionsmyndighetens och den berörda enhetens förmåga att effektivt genomföra resolutionsstrategin där den i slutändan behövs, men detta bör inte hindra att alternativa åtgärder vidtas. I synnerhet bör den planerade tidsramen för de alternativa åtgärderna inte äventyra effektiviteten i ett potentiellt genomförande av resolutionsstrategin.*** För att säkerställa ett snabbt resultat och göra det möjligt för nämnden att förbereda sig ordentligt för den potentiella resolutionen av institutet eller enheten bör nämnden och ECB, eller den relevanta nationella behöriga myndigheten, sammanträda regelbundet, och nämnden bör besluta hur ofta dessa möten ska hållas med beaktande av omständigheterna i ärendet.

(16) För att täcka väsentliga överträdelser av tillsynskraven är det nödvändigt att ytterligare specificera villkoren för att fastställa att moderbolag, inbegripet holdingbolag, fallerar eller sannolikt kommer att fallera. Ett moderbolags överträdelse av dessa krav bör vara väsentlig om typen och omfattningen av en sådan överträdelse är jämförbar med en överträdelse som, om den begåtts av ett kreditinstitut, skulle ha motiverat den behöriga myndigheten att dra in auktorisationen i enlighet med artikel 18 i direktiv 2013/36/EU.

(17) Resolutionsramen är avsedd att i princip tillämpas på alla institut eller enheter, oavsett storlek och affärsmodell***, med en positiv bedömning av allmänintresset.*** För att säkerställa ett sådant resultat bör kriterierna för att tillämpa bedömningen av allmänintresset på ett fallerande institut eller en enhet specificeras. ***I detta avseende är det nödvändigt att förtydliga att vissa av institutets eller enhetens funktioner, beroende på de särskilda omständigheterna, kan anses vara kritiska om deras avveckling skulle påverka den finansiella stabiliteten eller kritiska tjänster på regional nivå, särskilt om de kritiska funktionernas utbytbarhet avgörs av den relevanta geografiska marknaden***.

(18) Bedömningen av huruvida resolutionen av ett institut eller en enhet ligger i allmänhetens intresse bör återspegla övervägandet att insättarna är bättre skyddade när insättningsgarantisystemets medel används mer effektivt och förlusterna för dessa medel minimeras. Vid bedömningen av allmänintresset bör därför resolutionsmålet att skydda insättare anses ha uppnåtts bättre vid resolution om valet av insolvens skulle vara mer kostsamt för insättningsgarantisystemet.

(19) Bedömningen av huruvida en resolution av ett institut eller en enhet ligger i allmänhetens intresse bör i möjligaste mån också återspegla skillnaden mellan å ena sidan finansiering som tillhandahålls genom branschfinansierade skyddsnät (finansieringsarrangemang för resolution eller insättningsgarantisystem) och å andra sidan finansiering som medlemsstaterna tillhandahåller genom skattebetalarnas pengar. Finansiering från medlemsstaterna medför en större risk för överdrivet risktagande och lägre incitament för marknadsdisciplin ***och bör endast övervägas under extraordinära omständigheter***. Vid bedömningen av målet att minimera beroendet av extraordinärt offentligt finansiellt stöd bör nämnden därför hitta finansiering genom finansieringsarrangemangen för resolution eller insättningsgarantisystemet, som är att föredra framför finansiering genom lika stora resurser från medlemsstaternas budget.

(19a) Om nationella insolvens- och resolutionsramar på ett effektivt sätt uppnår ramens mål i samma utsträckning bör företräde ges åt det alternativ som minimerar risken för skattebetalarna och ekonomin. Detta tillvägagångssätt säkerställer ett försiktigt och ansvarsfullt tillvägagångssätt som är anpassat till det övergripande målet att skydda både skattebetalarnas intressen och den bredare ekonomiska stabiliteten.

(19b) Extraordinärt finansiellt stöd till institut och enheter som finansieras av skattebetalare bör, om överhuvudtaget, endast beviljas för att avhjälpa en allvarlig störning i ekonomin av exceptionell och systematisk karaktär eftersom det innebär en betydande börda för de offentliga finanserna och påverkar de lika villkoren på den inre marknaden.

(20) För att säkerställa att resolutionsmålen uppnås på effektivast möjliga sätt bör resultatet av bedömningen av allmänintresset ***beakta huruvida*** avvecklingen av det fallerande institutet eller enheten enligt normala insolvensförfaranden skulle uppnå resolutionsmålen på ett effektivare sätt ***än genom resolution*** och inte bara i samma utsträckning som resolution.

(21) Mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts vid genomförandet av direktiv 2014/59/EU, förordning (EU) nr 806/2014 och direktiv 2014/49/EU, är det nödvändigt att närmare ange på vilka villkor säkerhetsåtgärder som berättigar till extraordinärt offentligt finansiellt stöd i undantagsfall får beviljas. För att minimera snedvridningen av konkurrensen till följd av skillnader i arten av insättningsgarantisystem i unionen bör ingripanden från sådana system i samband med förebyggande åtgärder som uppfyller kraven i direktiv 2014/49/EU och som kan betecknas som extraordinärt offentligt finansiellt stöd undantagsvis tillåtas om det mottagande institutet eller den mottagande enheten inte uppfyller något av villkoren för att anses fallera eller sannolikt komma att fallera. Det bör säkerställas att säkerhetsåtgärder vidtas tillräckligt tidigt. ECB grundar för närvarande sin bedömning på att ett institut eller en enhet är solvent, för förebyggande rekapitalisering, på en framåtblickande bedömning för de följande 12 månaderna av huruvida institutet eller enheten kan uppfylla de kapitalbaskrav som anges i förordning (EU) nr 575/2013 eller i förordning (EU) 2019/2033 och det krav på ytterligare kapitalbas som fastställs i direktiv 2013/36/EU eller direktiv (EU) 2019/2034. Denna praxis bör fastställas i förordning (EU) nr 806/2014. Dessutom kan åtgärder för att tillhandahålla lättnader för värdeminskade tillgångar, inbegripet tillgångsförvaltningsenheter eller tillgångsgarantisystem, visa sig vara ändamålsenliga och effektiva när det gäller att hantera orsakerna till eventuella finansiella svårigheter som institut och enheter ställs inför och förhindra deras fallissemang och kan därför utgöra relevanta säkerhetsåtgärder. Det bör därför anges att sådana säkerhetsåtgärder kan ta formen av åtgärder för övertagande av värdeminskade tillgångar.

(22) För att upprätthålla marknadsdisciplinen, skydda offentliga medel och undvika snedvridning av konkurrensen bör säkerhetsåtgärder förbli undantag och endast tillämpas för att hantera allvarliga störningar på marknaden eller för att bevara den finansiella stabiliteten***, särskilt i händelse av en systemkris***. Dessutom bör säkerhetsåtgärder inte användas för att hantera uppkomna eller sannolika förluster. Det mest tillförlitliga instrumentet för att identifiera uppkomna eller sannolika förluster är en översyn av tillgångarnas kvalitet som utförs av ECB, Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) (EBA), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ([12]) eller nationella behöriga myndigheter. ECB och de nationella behöriga myndigheterna bör använda en sådan översyn för att identifiera uppkomna eller sannolika förluster om en sådan översyn kan genomföras inom rimlig tid. Om detta inte är möjligt bör ECB och de nationella behöriga myndigheterna identifiera uppkomna eller sannolika förluster på det mest tillförlitliga sättet under rådande omständigheter, på grundval av inspektioner på plats där så är lämpligt.

(23) Syftet med förebyggande rekapitalisering är att stödja lönsamma institut och enheter som sannolikt kommer att stöta på tillfälliga svårigheter inom en nära framtid och förhindra att deras situation förvärras ytterligare. För att undvika att offentliga subventioner beviljas företag som redan är olönsamma när stödet beviljas, bör säkerhetsåtgärder som beviljas i form av förvärv av kapitalbasinstrument eller andra kapitalinstrument eller genom åtgärder för övertagande av värdeminskade tillgångar inte överstiga det belopp som är nödvändigt för att täcka kapitalunderskott enligt det negativa scenariot i ett stresstest eller motsvarande. För att säkerställa att den offentliga finansieringen i slutändan upphör bör dessa säkerhetsåtgärder också vara tidsbegränsade och innehålla en tydlig tidsplan för deras avslutande (***”utträdesstrategi för stödåtgärden”***). Eviga instrument, inbegripet kärnprimärkapital, bör endast användas under exceptionella omständigheter och omfattas av vissa kvantitativa begränsningar eftersom de till sin natur inte är väl lämpade för att uppfylla villkoret om tidsbegränsning.

(24) Säkerhetsåtgärder bör begränsas till det belopp som institutet eller enheten skulle behöva för att upprätthålla sin solvens i händelse av ett negativt scenario enligt vad som fastställts i ett stresstest eller motsvarande. När det gäller säkerhetsåtgärder i form av åtgärder för övertagande av värdeminskade tillgångar bör det mottagande institutet eller den mottagande enheten kunna använda detta belopp för att täcka förluster på de överförda tillgångarna eller i kombination med ett förvärv av kapitalinstrument, förutsatt att det totala beloppet för det konstaterade underskottet inte överskrids. Det är också nödvändigt att säkerställa att sådana säkerhetsåtgärder i form av åtgärder för övertagande av värdeminskade tillgångar är förenliga med befintliga regler för statligt stöd och bästa praxis, att de återställer institutets eller enhetens långsiktiga lönsamhet, att statligt stöd begränsas till vad som är absolut nödvändigt och att snedvridning av konkurrensen undviks. Av dessa skäl bör de berörda myndigheterna, när det gäller säkerhetsåtgärder i form av åtgärder för övertagande av värdeminskade tillgångar, beakta den särskilda vägledningen, inbegripet planen för kapitalförvaltningsbolag ([13]) och meddelandet om hantering av nödlidande lån ([14]). Dessa säkerhetsåtgärder i form av åtgärder för övertagande av värdeminskade tillgångar alltid omfattas av det överskuggande kravet på att vara av tillfällig natur. Offentliga garantier som beviljats för en viss period med avseende på de värdeminskade tillgångarna i det berörda institutet eller den berörda enheten förväntas säkerställa bättre efterlevnad av kravet på att vara av tillfällig natur än överföringar av sådana tillgångar till en offentligt understödd enhet. För att säkerställa ***att*** institut ***som får stöd uppfyller villkoren för stödåtgärden bör ECB eller de nationella behöriga myndigheterna begära en åtgärdsplan från institut som inte fullgjort sina åtaganden. Om ECB eller en nationell behörig myndighet anser att åtgärderna i åtgärdsplanen inte kan uppnå institutets långsiktiga bärkraft eller om institutet har underlåtit att följa åtgärdsplanen bör ECB eller den berörda nationella myndigheten göra en bedömning av huruvida institutet*** fallerar eller sannolikt kommer att fallera***, i enlighet med artikel 18 i förordning (EU) nr 806/2014***.

(25) Det är viktigt att säkerställa snabba och i god tid genomförda resolutionsåtgärder från nämndens sida när sådana åtgärder inbegriper beviljande av statligt stöd eller fondstöd. Det är därför nödvändigt att göra det möjligt för nämnden att anta den berörda resolutionsordningen innan kommissionen har bedömt huruvida sådant stöd är förenligt med den inre marknaden. För att säkerställa en väl fungerande inre marknad i ett sådant scenario bör dock resolutionsordningar som omfattar beviljande av statligt stöd eller fondstöd i slutändan även i fortsättningen vara beroende av att kommissionen godkänner sådant stöd. För att göra det möjligt för kommissionen att så tidigt som möjligt bedöma om fondstödet är förenligt med den inre marknaden, och för att säkerställa ett smidigt informationsflöde, är det också nödvändigt att fastställa att nämnden och kommissionen snarast bör dela med sig av all nödvändig information om den eventuella användningen av fondstöd och att fastställa särskilda regler om när och vilken information som nämnden bör lämna till kommissionen som underlag för kommissionens bedömning av förenligheten med fondstödet.

([12]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

([13]) COM(2018) 133 final.

([14]) COM(2020) 822 final.

(26) Förfarandet för att inleda resolution och det förfarande som styr beslutet att tillämpa nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna är liknande. Det är därför lämpligt att harmonisera nämndens och ECB:s respektive uppgifter, beroende på vad som är relevant, när de å ena sidan bedömer huruvida villkoren för tillämpning av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna är uppfyllda och å andra sidan när de bedömer villkoren för antagande av en resolutionsordning.

(27) Det är möjligt att resolutionsåtgärder tillämpas på en resolutionsenhet som är ansvarig för en resolutionsgrupp, medan nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter ska tillämpas på en annan enhet i samma grupp. Ömsesidiga beroenden mellan sådana enheter, inbegripet förekomsten av konsoliderade kapitalkrav som ska återställas och behovet av att aktivera förluster i tidigare led och mekanismer i senare led, kan göra det svårt att bedöma förlustabsorberings- och rekapitaliseringsbehoven för varje enhet separat, och därmed fastställa de belopp som ska skrivas ned och konverteras för varje enhet. Förfarandet för tillämpning av befogenheten att skriva ned och konvertera kapitalinstrument och kvalificerade skulder i dessa situationer bör därför specificeras, varvid nämnden bör ta hänsyn till sådana ömsesidiga beroenden. Om en enhet uppfyller villkoren för tillämpning av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheten och en annan enhet inom samma grupp samtidigt uppfyller villkoren för resolution, bör nämnden därför anta en resolutionsordning som omfattar båda enheterna.

(28) För att öka rättssäkerheten, och med tanke på den potentiella relevansen av skulder som kan uppstå till följd av framtida osäkra händelser, inbegripet resultatet av rättstvister som pågår vid tidpunkten för resolutionen, är det nödvändigt att fastställa vilken behandling dessa skulder bör få för tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget. De vägledande principerna i detta avseende bör vara de som anges i redovisningsreglerna, särskilt de redovisningsregler som fastställs i den internationella redovisningsstandarden 37, som antogs genom kommissionens förordning (EG) nr 1126/2008 ([15]). På grundval av detta bör resolutionsmyndigheterna göra åtskillnad mellan avsättningar och eventualförpliktelser. Avsättningar är skulder som avser ett sannolikt utflöde av medel och som kan uppskattas på ett tillförlitligt sätt. Eventualförpliktelser redovisas inte som redovisningsskulder eftersom de avser en förpliktelse som inte kan anses sannolik vid tidpunkten för uppskattningen eller som inte kan uppskattas på ett tillförlitligt sätt.

(29) Eftersom avsättningar är redovisningsskulder bör det specificeras att sådana avsättningar ska behandlas på samma sätt som andra skulder. Sådana bestämmelser bör vara nedskrivningsbara, såvida de inte uppfyller ett av de särskilda kriterierna för att undantas från skuldnedskrivningsverktygets tillämpningsområde. Med tanke på den potentiella relevansen av dessa bestämmelser vid resolution och för att säkerställa säkerhet vid tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget bör det specificeras att avsättningar är en del av de nedskrivningsbara skulderna och att skuldnedskrivningsverktyget därför är tillämpligt på dem.

(30) Enligt redovisningsprinciperna kan eventualförpliktelser inte redovisas som skulder och bör därför inte vara nedskrivningsbara. Det är dock nödvändigt att säkerställa att en eventualförpliktelse som skulle uppstå till följd av en händelse som är osannolik eller inte kan uppskattas på ett tillförlitligt sätt vid tidpunkten för resolutionen inte försämrar resolutionsstrategins effektivitet och särskilt skuldnedskrivningsverktygets effektivitet. För att uppnå detta mål bör värderaren, som en del av värderingen inför resolution, bedöma eventualförpliktelser som ingår i balansräkningen för institutet eller enheten under resolution och kvantifiera det potentiella värdet av dessa skulder enligt värderarens bästa förmåga. För att säkerställa att institutet eller enheten efter resolutionsprocessen kan upprätthålla tillräckligt marknadsförtroende under en lämplig tidsperiod bör värderaren ta hänsyn till detta potentiella värde vid fastställandet av det belopp med vilket nedskrivningsbara skulder måste skrivas ned eller konverteras för att återställa kapitaltäckningskvoten för institutet under resolution. Resolutionsmyndigheten bör i synnerhet tillämpa sina konverteringsbefogenheter på nedskrivningsbara skulder i den utsträckning som krävs för att säkerställa att rekapitaliseringen av institutet under resolution är tillräcklig för att täcka potentiella förluster som kan orsakas av en skuld som kan uppstå till följd av en osannolik händelse. Vid bedömningen av det belopp som ska skrivas ned eller konverteras bör resolutionsmyndigheten noggrant överväga den potentiella förlustens inverkan på institutet under resolution på grundval av ett antal faktorer, bland annat sannolikheten för att händelsen inträffar, tidsramen för dess förverkligande och storleken på eventualförpliktelsen.

([15]) Kommissionens förordning (EG) nr 1126/2008 av den 3 november 2008 om antagande av vissa internationella redovisningsstandarder i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 (EUT L 320, 29.11.2008, s. 1).

(31) Under vissa omständigheter får nämnden, efter det att den gemensamma resolutionsfonden har lämnat ett bidrag på högst 5 % av institutets eller enhetens totala skulder inklusive kapitalbas, använda ytterligare finansieringskällor för att ytterligare stödja sina resolutionsåtgärder. Det bör anges tydligare under vilka omständigheter den gemensamma resolutionsfonden får ge ytterligare stöd om alla skulder med lägre prioritet än insättningar som inte är obligatoriska eller diskretionärt undantagna från skuldnedskrivning har skrivits ned eller konverterats fullt ut.

(32) För att en resolution ska bli framgångsrik krävs att nämnden i god tid får tillgång till relevant information från de institut och enheter som omfattas av nämndens ansvar och från offentliga institutioner och myndigheter. I detta sammanhang bör nämnden kunna få tillgång till statistiska uppgifter som ECB samlat in inom ramen för sin centralbanksfunktion, utöver de uppgifter som ECB har tillgång till i egenskap av tillsynsmyndighet inom ramen för förordning (EU) nr 1024/2013. Enligt rådets förordning (EG) nr 2533/98 ([16]) bör den gemensamma resolutionsnämnden säkerställa det fysiska och logiska skyddet av konfidentiella statistiska uppgifter och kräva tillstånd från ECB för ytterligare överföring som kan vara nödvändig för att nämnden ska kunna utföra sina uppgifter. Eftersom information om antalet kunder för vilka ett institut eller en enhet är den enda eller huvudsakliga bankpartnern, som innehas av de centraliserade automatiserade mekanismer som inrättats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 ([17]), kan vara nödvändig för att utföra bedömningen av allmänintresset, bör nämnden kunna ta emot denna information från fall till fall. Den exakta tidpunkten för nämndens indirekta tillgång till information bör också anges. I synnerhet bör institutet eller myndigheten, när den relevanta informationen är tillgänglig för ett institut eller en myndighet som är skyldig att samarbeta med nämnden, lämna den informationen till nämnden när den begär det. Om informationen vid den tidpunkten inte är tillgänglig, oavsett orsaken till att informationen inte är tillgänglig, bör nämnden kunna erhålla denna information från den fysiska eller juridiska person som har denna information genom de nationella resolutionsmyndigheterna eller direkt, efter att ha underrättat dessa nationella resolutionsmyndigheter om detta. Det bör också vara möjligt för nämnden att specificera det förfarande och den form i vilken den bör ta emot information från finansiella enheter för att säkerställa att sådan information är bäst lämpad för dess behov, inbegripet virtuella datarum. För att säkerställa bredast möjliga samarbete med alla enheter som kan inneha uppgifter som är relevanta för nämnden och som är nödvändiga för att den ska kunna utföra sina uppgifter, och för att undvika dubbla begäranden till institut och enheter, bör de offentliga institutioner och myndigheter med vilka nämnden bör kunna samarbeta, kontrollera tillgången till information och utbyta information, omfatta medlemmarna i Europeiska centralbankssystemet, relevanta insättningsgarantisystem, Europeiska systemrisknämnden, de europeiska tillsynsmyndigheterna och Europeiska stabilitetsmekanismen. För att säkerställa ett snabbt ingripande av finansiella arrangemang som vid behov ingåtts för den gemensamma resolutionsfonden bör nämnden informera kommissionen och ECB så snart den anser att det kan vara nödvändigt att aktivera sådana finansiella arrangemang och förse kommissionen och ECB med all information som krävs för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter med avseende på sådana finansiella arrangemang.

(33) I artikel 86.1 i direktiv 2014/59/EU föreskrivs att normala insolvensförfaranden avseende institut och enheter som omfattas av det direktivet endast får inledas på resolutionsmyndighetens initiativ och att ett beslut om att ett institut eller en enhet ska omfattas av normala insolvensförfaranden endast ska fattas med resolutionsmyndighetens samtycke. Denna bestämmelse återspeglas inte i förordning (EU) nr 806/2014. I linje med den uppgiftsfördelning som anges i förordning (EU) nr 806/2014 bör de nationella resolutionsmyndigheterna samråda med nämnden innan de agerar i enlighet med artikel 86.1 i direktiv 2014/59/EU för institut och enheter som omfattas av nämndens direkta ansvar.

(34) Urvalskriterierna för befattningen som vice ordförande för nämnden är desamma som för valet av ordförande och andra heltidsledamöter i nämnden. Det är därför lämpligt att även ge nämndens vice ordförande samma rösträtt som ordföranden och heltidsledamöterna i nämnden.

I

([16]) Rådets förordning (EG) nr 2533/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens insamling av statistiska uppgifter (EGT L 318, 27.11.1998, s. 8).

([17]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

(36) För att nämnden vid plenarsammanträdet ska kunna göra en preliminär bedömning av förslaget till preliminär budget innan ordföranden lägger fram sitt slutliga förslag, bör ordförandens tidsfrist för att lägga fram ett första förslag till nämndens årliga budget förlängas.

(37) Efter den inledande uppbyggnadsperioden för den gemensamma resolutionsfonden som avses i artikel 69.1 i förordning (EU) nr 806/2014 kan dess tillgängliga finansiella medel komma att minska något under målnivån, särskilt till följd av en ökning av garanterade insättningar. De förhandsbidrag som sannolikt kommer att krävas in under dessa omständigheter kommer därför sannolikt att vara små. Det kan således vara möjligt att beloppet för dessa förhandsbidrag under några år inte längre står i proportion till kostnaden för att samla in dessa bidrag. Nämnden bör därför kunna skjuta upp insamlingen av förhandsbidrag ***i upp till tre*** år till dess att det belopp som ska samlas in når ett belopp som står i proportion till kostnaden för indrivningsprocessen, förutsatt att ett sådant uppskjutande inte väsentligt påverkar nämndens förmåga att använda den gemensamma resolutionsfonden.

(38) Oåterkalleliga betalningsåtaganden är en av komponenterna i den gemensamma resolutionsfondens tillgängliga finansiella medel. Det är därför nödvändigt att specificera de omständigheter under vilka dessa betalningsåtaganden kan infordras och det tillämpliga förfarandet när åtagandena avslutas om ett institut eller en enhet upphör att omfattas av skyldigheten att betala bidrag till den gemensamma resolutionsfonden. För att öka transparensen och säkerheten när det gäller andelen oåterkalleliga betalningsåtaganden av det totala beloppet av förhandsbidrag som ska samlas in klargörs det dessutom att nämnden bör fastställa en sådan andel på årsbasis, med förbehåll för tillämpliga gränser.

(39) Det högsta årliga beloppet för extraordinära efterhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden som får infordras är för närvarande begränsat till tre gånger beloppet för förhandsbidragen. Efter den inledande uppbyggnadsperiod som avses i artikel 69.1 i förordning (EU) nr 806/2014 kommer sådana förhandsbidrag, under andra omständigheter än användningen av den gemensamma resolutionsfonden, endast att bero på variationer i nivån på garanterade insättningar och kommer därför sannolikt att bli små. Att basera det högsta beloppet för extraordinära efterhandsbidrag på förhandsbidrag skulle då kunna leda till en drastisk begränsning av den gemensamma resolutionsfondens möjligheter att samla in bidrag i efterhand och därmed minska dess handlingsförmåga. För att undvika ett sådant resultat bör en annan gräns fastställas och det högsta belopp för extraordinära efterhandsbidrag som får infordras bör fastställas till tre gånger en åttondel av fondens målnivå.

(40) Den gemensamma resolutionsfonden kan användas för att stödja tillämpningen av verktyget för försäljning av verksamhet eller broinstitutverktyget, varigenom en uppsättning tillgångar, rättigheter och skulder i institutet under resolution överförs till en mottagande enhet. I så fall kan nämnden ha en fordran på det återstående institutet eller enheten vid dess efterföljande avveckling enligt normala insolvensförfaranden. Detta kan inträffa när den gemensamma resolutionsfonden används i samband med förluster som borgenärer annars skulle ha burit, inbegripet i form av garantier för tillgångar och skulder, eller täckning av skillnaden mellan de överförda tillgångarna och skulderna. För att säkerställa att aktieägare och borgenärer som hamnar på efterkälken i det återstående institutet eller enheten effektivt absorberar institutets förluster under resolution och förbättrar möjligheterna till återbetalningar vid insolvens till nämnden, bör nämndens fordringar på det återstående institutet eller den återstående enheten, och fordringar som uppstår till följd av rimliga regelrätta kostnader som nämnden ådragit sig, ges samma prioritet vid insolvens som rangordningen av fordringarna i de nationella finansieringsarrangemangen för resolution i varje deltagande medlemsstat, som bör vara högre än rangordningen av insättningar och insättningsgarantisystem. Eftersom ersättningar som betalas till aktieägare och borgenärer från den gemensamma resolutionsfonden på grund av överträdelser av principen om ”inte sämre villkor för borgenär” syftar till att kompensera för resultaten av resolutionsåtgärderna bör dessa ersättningar inte ge upphov till några fordringar från nämnden.

(41) Eftersom vissa av bestämmelserna i förordning (EU) nr 806/2014 om den roll som insättningsgarantisystem kan spela vid resolution liknar dem i direktiv 2014/59/EU, bör de ändringar av dessa bestämmelser i direktiv 2014/59/EU som gjorts senast den [Publikationsbyrån: för in numret på direktivet om ändring av direktiv 2014/59/EU] återspeglas i förordning (EU) nr 806/2014.

(42) Transparens är avgörande för att säkerställa marknadsintegritet, marknadsdisciplin och investerarskydd. För att säkerställa att nämnden kan främja och delta i insatser för ökad transparens bör nämnden tillåtas att lämna ut information som härrör från dess egna analyser, bedömningar och beslut, inbegripet dess bedömningar av möjligheten till resolution, om ett sådant utlämnande inte skulle undergräva skyddet av allmänintresset i fråga om finansiell, monetär eller ekonomisk politik och om det finns ett övervägande allmänintresse av utlämnandet.

(43) Förordning (EU) nr 806/2014 bör därför ändras i enlighet med detta.

(44) För att säkerställa enhetlighet bör de ändringar av förordning (EU) nr 806/2014 som liknar ändringarna av direktiv 2014/59/EU senast den... [Publikationsbyrån: för in numret på direktivet om ändring av direktiv 2014/59/EU] tillämpas från och med samma datum som datumet för införlivande av... [Publikationsbyrån: för in numret på direktivet om ändring av direktiv 2014/59/EU], dvs… [Publikationsbyrån: för in datumet = 18 månader efter dagen för denna ändringsförordnings ikraftträdande]. Det finns dock ingen anledning att senarelägga tillämpningen av de ändringar av förordning (EU) nr 806/2014 som uteslutande rör den gemensamma resolutionsmekanismens funktion. Dessa ändringar ska därför tillämpas från och med den... [OP: för in datum = 1 månad efter ikraftträdandet av denna ändringsförordning].

(45) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att förbättra ändamålsenligheten och effektiviteten i ramen för återhämtning och resolution av institut och enheter, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på grund av de risker som olika nationella strategier kan medföra för den inre marknadens integritet, utan snarare, genom att ändra regler som redan fastställts på unionsnivå, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EU) nr 806/2014

Förordning (EU) nr 806/2014 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 3.1 ska ändras på följande sätt:

   a) Led 24 a ska ersättas med följande:

      ”(24a) resolutionsenhet: en i deltagande medlemsstat etablerad juridisk person som av nämnden eller den nationella resolutionsmyndigheten, i enlighet med artikel 8 i denna förordning, har identifierats som en enhet för vilken resolutionsplanen föreskriver resolutionsåtgärder.”

   b) Följande led ska införas som led 24d och 24e:

      ”(24d) globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU: ett globalt systemviktigt institut som är hemmahörande utanför EU enligt definitionen i artikel 4.1.134 i förordning (EU) nr 575/2013.

      (24e) ”global systemviktig enhet: global systemviktig enhet enligt definitionen i artikel 4.1.136 i förordning (EU) nr 575/2013.”

   c) Led 49 ska ersättas med följande:

      ”(49) nedskrivningsbara skulder: skulder, inklusive de skulder som ger upphov till bokföringsmässiga avsättningar, och kapitalinstrument som inte uppfyller kraven för kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskottsinstrument eller supplementärkapitalinstrument för en enhet som avses i artikel 2 och som inte är uteslutna från omfattningen av skuldnedskrivningsverktyget enligt artikel 27.3.”

2. I artikel 4 ska följande punkt införas som punkt 1a:

   ”1a. Medlemsstaterna ska så snart som möjligt informera nämnden om sin begäran om att inleda ett nära samarbete med ECB i enlighet med artikel 7 i förordning (EU) nr 1024/2013.

   Efter underrättelsen enligt artikel 7 i förordning (EU) nr 1024/2013 och innan ett nära samarbete inleds ska medlemsstaterna tillhandahålla all information om de enheter och koncerner som är etablerade på deras territorium som nämnden kan behöva för att förbereda sig för de uppgifter som den tilldelas genom denna förordning och avtalet.”

3. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 fjärde stycket ska första meningen ersättas med följande:

”De nationella resolutionsmyndigheterna ska när de utför de uppgifter som avses i denna punkt tillämpa de relevanta bestämmelserna i denna förordning. Alla hänvisningar till nämnden i artiklarna 5.2, 6.5, 8.6, 8.8, 8.12 och 8.13, 10.1–10.10, 10a, 11–14, 15.1, 15.2 och 15.3, 16, 18.1, 18.1a, 18.2 och 18.6, 20, 21.1–21.7, 21.8 andra stycket, 21.9 och 21.10, 22.1, 22.3 och 22.6, 23, 24, 25.3, 27.1–27.15 och 27.16 andra stycket andra meningen, tredje stycket och fjärde stycket första, tredje och fjärde meningen, och artikel 32 ska läsas som hänvisningar till de nationella resolutionsmyndigheterna när det gäller koncerner eller enheter som avses i första stycket i den här punkten.”

b) Punkt 5 ska ändras på följande sätt:

i) ”artikel 12.2” ska ersättas med ”artikel 12.3.”

ii) Följande stycke ska läggas till:

”Efter det att den underrättelse som avses i första stycket har fått verkan får de deltagande medlemsstaterna besluta att ansvaret för utförandet av de uppgifter som rör andra enheter och koncerner som är etablerade på deras territorium än de som avses i punkt 2 ska återlämnas till de nationella resolutionsmyndigheterna, i vilket fall första stycket inte längre ska tillämpas. Medlemsstater som har för avsikt att utnyttja detta alternativ ska anmäla detta till nämnden och kommissionen. Anmälan ska bli gällande samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.”

4. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

”Nämnden får utfärda instruktioner till de nationella resolutionsmyndigheterna att utöva de befogenheter som avses i artikel 10.8 i direktiv 2014/59/EU. De nationella resolutionsmyndigheterna ska genomföra nämndens instruktioner i enlighet med artikel 29 i denna förordning.”

aa) Punkt 9 första stycket ska ändras på följande sätt:

i) Följande led ska införas:

”aa) Om tillämpligt, en detaljerad beskrivning av skälen för att fastställa att ett institut ska klassificeras som en avvecklingsenhet, inbegripet en förklaring av hur resolutionsmyndigheten kom fram till att institutet saknar kritiska funktioner.”

ii) Följande led ska införas:

”ja) En beskrivning av hur de olika resolutionsstrategierna bäst skulle uppnå de resolutionsmål som anges i artikel 14.”

iii) Följande led ska införas:

”pa) En detaljerad och kvantifierad förteckning över garanterade insättningar och kvalificerade insättningar från fysiska personer och mikroföretag samt små och medelstora företag.”

b) I punkt 10 ska följande stycke***n*** läggas till:

”Identifieringen av de åtgärder som ska vidtas med avseende på de dotterföretag som avses i första stycket led b och som inte är resolutionsenheter får omfattas av en förenklad metod från nämndens sida***, efter samråd med den relevanta nationella resolutionsmyndigheten, och*** om en sådan metod inte negativt skulle påverka koncernens möjlighet till resolution, med beaktande av dotterföretagets storlek, dess riskprofil, frånvaron av kritiska funktioner och koncernresolutionsstrategin.

Koncernresolutionsplanen ska fastställa om enheter inom en annan resolutionsgrupp än resolutionsenheten klassificeras som avvecklingsenheter. Utan att det påverkar andra faktorer som nämnden kan anse vara relevanta ska enheter som tillhandahåller kritiska funktioner inte räknas som avvecklingsenheter.”

ba) I punkt 11 ska följande led läggas till:

"-aa) Innehålla en detaljerad beskrivning av skälen för att fastställa att en koncernenhet ska klassificeras som en likvidationsenhet, inbegripet en förklaring av hur resolutionsmyndigheten kom fram till att institutet saknar kritiska funktioner, och hur förhållandet mellan dess totala riskvägda exponeringsbelopp och rörelseintäkt i koncernens totala riskvägda exponeringsbelopp och rörelseintäkt samt koncernenhetens bruttosoliditetsgrad inom koncernen har beaktats."

c) Följande punkt ska läggas till:

"14. Nämnden ska inte anta resolutionsplaner för de enheter och koncerner som avses i punkt 1 om artikel 22.5 är tillämplig eller om ***insolvensförfaranden har inletts med avseende på*** enheten eller koncernen i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning i enlighet med artikel 32b i direktiv 2014/59/EU."

5. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 4 fjärde stycket ska "första stycket" ersättas med "tredje stycket".

b) I punkt 7 ska "riktad till institutet eller moderföretaget" ersättas med orden "riktad till enheten eller moderföretaget" och "effekterna på institutets affärsmodell" ersättas med "effekterna på enhetens eller koncernens affärsmodell".

c) Punkt 10 ska ändras på följande sätt:

i) I andra stycket ska "institutet" ersättas med "berörd enhet".

ii) I tredje stycket ska "institutet" ersättas med "enheten".

iii) Följande stycke ska läggas till:

"Om de åtgärder som föreslagits av den berörda enheten effektivt minskar eller undanröjer hindren för möjligheten till resolution, ska nämnden fatta ett beslut efter samråd med ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten och, i förekommande fall, den utsedda makrotillsynsmyndigheten. Det beslutet ska ange att de föreslagna åtgärderna effektivt minskar eller avlägsnar hindren för möjligheten till resolution och ska ålägga de nationella resolutionsmyndigheterna att kräva att institutet, moderföretaget eller ett dotterföretag i den berörda koncernen genomför de föreslagna åtgärderna."

d) Följande punkt ska läggas till:

"13a. Resolutionsmyndigheten ska i slutet av varje resolutionsplaneringscykel offentliggöra en anonymiserad förteckning som i en aggregerad form förtecknar identifierade väsentliga hinder för möjligheten till resolution och relevanta åtgärder för att hantera dem. De bestämmelser om tystnadsplikt som fastställs i artikel 88 ska tillämpas."

6. Artikel 10a ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

"1. Om en enhet befinner sig i ett läge där den uppfyller det kombinerade buffertkravet, när det betraktas utöver vart och ett av de krav som avses i artikel 141a.1 a, b och c i direktiv 2013/36/EU, men inte uppfyller det kombinerade buffertkravet när det betraktas utöver vart och ett av de krav som avses i artiklarna 12d och 12e i denna förordning beräknat i enlighet med artikel 12a.2 a i denna förordning, ska nämnden, i enlighet med punkterna 2 och 3 i den här artikeln, ha befogenhet att instruera den nationella resolutionsmyndigheten att förbjuda den enheten att dela ut mer än det högsta utdelningsbara beloppet med avseende på minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder (det högsta utdelningsbara beloppet), beräknat i enlighet med punkt 4 i denna artikel genom någon av följande åtgärder:"

b) Följande punkt 7 ska läggas till:

”7. Om en enhet inte omfattas av det kombinerade buffertkravet på samma grund som den på vilken den måste uppfylla de krav som avses i artiklarna 12d och 12e, ska nämnden tillämpa punkterna 1–6 i denna artikel på grundval av uppskattningen av det kombinerade buffertkravet i enlighet med kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/1118 (*). Artikel 128 fjärde stycket i direktiv 2013/36/EU ska tillämpas.

Nämnden ska inkludera det uppskattade kombinerade buffertkrav som avses i första stycket i beslutet om fastställande av de krav som avses i artiklarna 12d och 12e i denna förordning. Enheten ska offentliggöra det uppskattade kombinerade buffertkravet tillsammans med den information som avses i artikel 45i.3 i direktiv 2014/59/EU.

_____

(*) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/1118 av den 26 mars 2021 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU vad gäller tekniska tillsynsstandarder som specificerar den metod som resolutionsmyndigheterna ska använda för att beräkna det krav som avses i artikel 104a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU och det kombinerade buffertkravet för resolutionsenheter på konsoliderad resolutionsgruppnivå, om resolutionsgruppen i sig inte omfattas av dessa krav enligt det direktivet (EUT L 241, 8.7.2021, s. 1).”

7. I artikel 12 ska följande punkt 8 läggas till:

”8. Nämnden ska ansvara för att bevilja de tillstånd som avses i artiklarna 77.2 och 78a i förordning (EU) nr 575/2013 till de enheter som avses i punkt 1 i denna artikel. Nämnden ska rikta sitt beslut till de berörda enheterna.”

8. I artikel 12a ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Nämnden och de nationella resolutionsmyndigheterna ska säkerställa att de enheter som avses i artikel 12.1 och 12.3 alltid uppnår kraven för kapitalbas och kvalificerade skulder när så krävs av och som fastställs av nämnden i enlighet med den här artikeln och artikel 12 b–i.”

9. Artikel 12c ska ändras på följande sätt:

a) I punkterna 4 och 5 ska ”globala systemviktiga institut” ersättas med ”globala systemviktiga enheter”.

b) I punkt 7, inledningen, ska ”punkt 3” ersättas med ”punkt 4”, och ”globala systemviktiga institut” ska ersättas med ”globala systemviktiga enheter”.

c) Punkt 8 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska ”globala systemviktiga institut” ersättas med ”globala systemviktiga enheter”.

ii) I andra stycket led c ska ”globalt systemviktigt institut” ersättas med ”global systemviktig enhet”.

d) Följande punkt 10 ska läggas till:

”10. Nämnden får tillåta resolutionsenheter att uppfylla de krav som avses i punkterna 4, 5 och 7 med hjälp av kapitalbas eller skulder enligt punkterna 1 och 3 om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) För enheter som är globala systemviktiga enheter eller resolutionsenheter som omfattas av artikel 12d.4 eller 12d.5 har nämnden inte sänkt det krav som avses i punkt 4 i denna artikel, i enlighet med första stycket i den punkten.

b) De skulder som avses i punkt 1 i denna artikel och som inte uppfyller det villkor som avses i artikel 72b.2 d i förordning (EU) nr 575/2013 uppfyller villkoren i artikel 72b.4 b–e i den förordningen.”

10. I artikel 12d.3 ***åttonde*** stycket och i 12d.6 ***åttonde*** stycket ska ”kritiska ekonomiska funktioner” ersättas med ”kritiska funktioner”.

11. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 12da*

Fastställande av minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder för överföringsstrategier

1. När artikel 12d tillämpas på en resolutionsenhet vars föredragna resolutionsstrategi avser***, enskilt eller i kombination med andra resolutionsverktyg***, användning av verktyget försäljning av verksamhet eller broinstitutverktyget , ska nämnden fastställa det rekapitaliseringsbelopp som föreskrivs i artikel 12d.3 på ett proportionellt sätt på grundval av följande kriterier, beroende på vad som är relevant:

a) Resolutionsenhetens storlek, affärsmodell, finansieringsmodell och riskprofil ***eller, i förekommande fall, storleken på den del av resolutionsenheten som är föremål för verktyget för försäljning av verksamhet eller broinstitutverktyget***.

b) De aktier, andra äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder som ska överföras till en mottagande enhet som identifierats i resolutionsplanen, med beaktande av följande:

i) Resolutionsenhetens centrala affärsområden och kritiska funktioner.

ii) Skulder som är undantagna från skuldnedskrivning i enlighet med artikel 27.3.

iii) De skyddsåtgärder som avses i artiklarna 73 till 80 i direktiv 2014/59/EU.

iiia) De förväntade kapitalbaskraven för alla broinstitut som kan behövas för att genomföra resolutionsenhetens marknadsutträde, för att säkerställa broinstitutets efterlevnad av förordning (EU) nr 575/2013, direktiv 2013/36/EU och direktiv 2014/65/EU, beroende på vad som är tillämpligt.

iiib) Förväntad efterfrågan från mottagaren på att transaktionen ska vara kapitalneutral med avseende på de krav som gäller för den förvärvande enheten.

c) Det förväntade värdet och möjligheten att avyttra aktier, andra äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder i den resolutionsenhet som avses i led b, med beaktande av följande:

i) alla väsentliga hinder för möjligheten till resolution som identifierats av resolutionsmyndigheten och som är kopplade till användningen av verktyget för försäljning av verksamhet eller broinstitutverktyget,

ii) Förluster till följd av de tillgångar, rättigheter eller skulder som återstår i det återstående institutet.

iia) En potentiellt negativ marknadsmiljö vid tidpunkten för resolutionen.

d) Om den föredragna resolutionsstrategin omfattar överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument som emitterats av resolutionsenheten, eller av alla eller delar av resolutionsenhetens tillgångar, rättigheter och skulder.

e) Om den föredragna resolutionsstrategin omfattar tillämpning av verktyget för avskiljande av tillgångar.

3. Tillämpningen av punkt 1 får inte leda till ett belopp som är högre än det belopp som följer av tillämpningen av artikel 12d.3 ***eller ett belopp som är lägre än 13,5 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet, beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, och lägre än 5 % av det totala exponeringsmåttet för den relevanta enhet som avses i punkt 1 i denna artikel, beräknat i enlighet med artikel 429 och 429a i förordning (EU) nr 575/2013***.”

12. I artikel 12e.1 ska ”globalt systemviktigt institut eller en del av ett globalt systemviktigt institut” ersättas med ”global systemviktig enhet”.

13. Artikel 12 g ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Andra stycket ska ersättas med följande:

”Nämnden får, efter att ha samrått med de behöriga myndigheterna, däribland ECB, besluta att tillämpa det krav som fastställs i denna artikel på en enhet som avses i artikel 2 b och på ett finansinstitut som avses i artikel 2 c som är ett dotterföretag till en resolutionsenhet men som inte själv är en resolutionsenhet.”

ii) I tredje stycket ska ”första stycket” ersättas med ”första och andra stycket”.

b) Följande punkt 4 ska läggas till:

”4. Om dotterföretag som är etablerade i unionen, eller ett moderföretag inom unionen och dess dotterinstitut, inte är resolutionsenheter i enlighet med den globala resolutionsstrategin och medlemmarna i det europeiska resolutionskollegiet, om de inrättats i enlighet med artikel 89 i direktiv 2014/59/EU, är eniga om den strategin, ska dotterföretag som är etablerade i unionen eller, på konsoliderad basis, moderföretaget inom unionen uppfylla kravet i artikel 12a.1 genom att emittera de instrument som avses i punkt 2 a och b i denna artikel till något av följande:

a) Deras yttersta moderföretag som är etablerat i ett tredjeland.

b) Dotterföretagen till det yttersta moderföretaget som är etablerade i samma tredjeland.

c) Andra enheter på de villkor som anges i punkt 2 a i och b ii i denna artikel.”

14. Artikel 12k ska ändras på följande sätt:

a) ▌ Följande punkt 1 ska ▌införas:

”***1a.*** Genom undantag från artikel 12a.1 ska nämnden fastställa lämpliga övergångsperioder då enheter ska uppnå kraven enligt artikel 12f eller 12g, eller enligt krav till följd av tillämpningen av artikel 12c.4, 12c.5 eller 12c.7, beroende på vad som är lämpligt***, om instituten eller enheterna omfattas av dessa krav efter ikraftträdandet av [denna ändringsförordning]. Tidsfristen för enheter att uppfylla kraven i artikel 12f eller 12g, eller krav till följd av tillämpningen av artikel 12c.4, 12c.5 eller 12c.7, ska vara den... [fyra år efter tillämpningsdatumet för denna ändringsförordning].***

Nämnden ska fastställa mellanliggande målnivåer för kraven i artikel 12f eller 12g, eller kraven till följd av tillämpningen av artikel 12c.4, 12c.5 eller 12c.7, beroende på vad som är lämpligt, som enheter som avses i första stycket i denna punkt ska uppfylla senast den... [två år efter tillämpningsdatumet för denna ändringsförordning]. De mellanliggande målnivåerna ska, i princip, säkerställa en linjär uppbyggnad av kapitalbas och kvalificerade skulder i riktning mot kravet.

Nämnden får fastställa en övergångsperiod som löper ut efter den... [fyra år efter tillämpningsdatumet för denna ändringsförordning] om så är vederbörligen motiverat och lämpligt i enlighet med de kriterier som avses i punkt 7 och genom att ta följande i beaktande:

a) Utvecklingen av enhetens finansiella situation.

b) Utsikterna för att enheten kommer att kunna säkerställa efterlevnad, inom en rimlig tidsram, av kraven i artikel 12f eller 12g eller ett krav till följd av tillämpningen av artikel 12c.4, 12c.5 eller 12c.7.

c) Huruvida enheten är i stånd att ersätta skulder som inte längre uppfyller kvalificerings- eller löptidskriterierna, och om så inte är fallet, huruvida denna oförmåga är av idiosynkratisk art eller beror på marknadsomfattande störningar.”

b) I punkt 3 a ska ”nämnden eller den nationella resolutionsmyndigheten” ersättas med ”nämnden”.

c) I punkt 4 ska ”globalt systemviktigt institut” ersättas med ”globalt systemviktigt institut eller ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU”.

d) I punkterna 5 och 6 ska ”nämnden och de nationella resolutionsmyndigheterna” ersättas med ”nämnden”.

15. Artikel 13 ska ersättas med följande:

”*Artikel 13*

Åtgärder för tidigt ingripande

1. ECB ***ska utan onödigt dröjsmål överväga och, om lämpligt,*** tillämpa åtgärder för tidigt ingripande om en enhet som avses i artikel 7.2 a uppfyller något av följande villkor:

a) Enheten uppfyller de villkor som avses i artikel 102 i direktiv 2013/36/EU eller i artikel 16.1 i förordning (EU) nr 1024/2013 och något av följande gäller:

i) Enheten har inte vidtagit de korrigerande åtgärder som krävs av ECB, inbegripet de åtgärder som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, artikel 16.2 i förordning (EU) nr 1024/2013 eller artikel 49 i direktiv (EU) 2019/2034.

ii) ECB anser att andra korrigerande åtgärder än åtgärder för tidigt ingripande är otillräckliga för att lösa problemen.

b) Enheten överträder eller kommer sannolikt att överträda de krav som fastställs i avdelning II i direktiv 2014/65/EU, i artiklarna 3–7, 14–17 eller 24, 25 och 26 i förordning (EU) nr 600/2014 eller i artiklarna 12 f eller 12 g i denna förordning under de 12 månader som följer på ECB:s bedömning.

Om förhållandena väsentligt försämras, ogynnsamma omständigheter uppstår eller ny information framkommer om en enhet får ECB fastställa att det villkor som avses i första stycket led a ii är uppfyllt utan att tidigare ha vidtagit andra korrigerande åtgärder, inbegripet utövandet av de befogenheter som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU eller i artikel 16.2 i förordning (EU) nr 1024/2013.

Vid tillämpning av första stycket b ska ECB eller, i förekommande fall, den behöriga myndigheten enligt direktiv 2014/65/EU, eller nämnden utan dröjsmål informera den nationella behöriga myndigheten om överträdelsen eller den sannolika överträdelsen.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska åtgärder för tidigt ingripande inbegripa följande:

a) Kravet på att enhetens ledningsorgan ska göra något av följande:

i) Genomföra en eller flera av de arrangemang eller åtgärder som anges i återhämtningsplanen.

ii) Uppdatera återhämtningsplanen i enlighet med artikel 5.2 i direktiv 2014/59/EU om de omständigheter som ledde till det tidiga ingripandet skiljer sig från antagandena i den ursprungliga återhämtningsplanen och genomföra en eller flera av de arrangemang eller åtgärder som anges i den uppdaterade återhämtningsplanen inom en viss tidsram.

b) Kravet på att enhetens ledningsorgan sammankallar, eller om ledningsorganet inte följer det kravet, själva direkt sammankalla enhetens aktieägare till bolagsstämma, och i bägge fallen fastställa dagordningen och kräva att antagande av vissa beslut ska övervägas av aktieägarna.

c) Kravet på att enhetens ledningsorgan ska utarbeta ***en åtgärdsplan***, i enlighet med återhämtningsplanen i tillämpliga fall, för förhandlingar om omstrukturering av skuld med vissa eller alla dess borgenärer.

d) Kravet på att ändra institutets rättsliga struktur.

e) Kravet på att avlägsna eller ersätta enhetens verkställande ledning eller ledningsorgan i dess helhet eller med avseende på enskilda personer, i enlighet med artikel 13a.

f) Utnämning av en eller flera tillfälliga förvaltare för enheten i enlighet med artikel 13b.

fa) Kravet på att enhetens ledningsorgan ska utarbeta en plan som enheten kan genomföra om det berörda företaget beslutar att inleda den frivilliga avvecklingen av enheten.

3. ECB ska välja lämpliga åtgärder för tidigt ingripande ***i god tid*** på grundval av vad som står i proportion till de eftersträvade målen, med beaktande av bland annat hur allvarlig överträdelsen eller den sannolika överträdelsen är och hur snabbt enhetens finansiella situation försämras.

4. För var och en av de åtgärder som avses i punkt 2 ska ECB fastställa en tidsfrist som är lämplig för att slutföra åtgärden och som gör det möjligt för ECB att utvärdera dess effektivitet.

Utvärderingen av åtgärden ska genomföras omedelbart efter det att tidsfristen har nåtts och delas med nämnden och relevanta nationella resolutionsmyndigheter. Om utvärderingen visar att åtgärderna inte har genomförts fullt ut eller inte är effektiva ska ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten göra en bedömning av det villkor som avses i artikel 18.1 a, efter samråd med nämnden och den relevanta nationella resolutionsmyndigheten.

5. Om en koncern inkluderar enheter som är etablerade i deltagande medlemsstater liksom även i icke-deltagande medlemsstater ska ECB företräda de nationella behöriga myndigheterna i de deltagande medlemsstaterna i samråds- och samarbetssyfte med icke-deltagande medlemsstater i enlighet med artikel 30 i direktiv 2014/59/EU.

Om en koncern inkluderar enheter som är etablerade i deltagande medlemsstater och dotterföretag som är etablerade i, eller betydande filialer som är belägna i, icke-deltagande medlemsstater ska ECB ***i god tid*** överlämna alla beslut eller åtgärder som avses i artiklarna 13 till 13c, som är relevanta för koncernen, till de behöriga myndigheterna eller resolutionsmyndigheterna i den icke-deltagande medlemsstaten, beroende på omständigheterna.”

16. Följande artiklar ska införas som artiklarna 13a, 13b och 13c:

”*Artikel 13a*

Byte av den verkställande ledningen eller ledningsorganet

Vid tillämpning av artikel 13.2 e ska den nya verkställande ledningen eller det nya ledningsorganet, eller enskilda ledamöter i dessa organ, utses i enlighet med unionslagstiftning eller nationell lagstiftning och godkännas av ECB.

Artikel 13b

Tillfällig förvaltare

1. Vid tillämpning av artikel 13.2 f får ECB, på grundval av vad som är proportionellt med hänsyn till omständigheterna, utse en tillfällig förvaltare som ska göra något av följande:

a) Tillfälligt ersätta enhetens ledningsorgan,

b) Tillfälligt arbeta med enhetens ledningsorgan.

ECB ska ange sitt val enligt led a eller b vid tidpunkten för utnämningen av den tillfälliga förvaltaren.

Vid tillämpning av det första stycket led b ska ECB vid tidpunkten för tillsättningen av den tillfälliga förvaltaren ytterligare specificera den tillfälliga förvaltarens roll, uppgifter och befogenheter samt eventuella krav på att enhetens ledningsorgan ska samråda med eller erhålla medgivande från den tillfälliga förvaltaren innan den fattar specifika beslut eller vidtar specifika åtgärder.

ECB ska offentliggöra alla tillsättningar av tillfälliga förvaltare, utom när den tillfälliga förvaltaren saknar befogenhet att representera enheten ***eller fatta beslut på*** enhetens vägnar.

En tillfällig administratör ska uppfylla kraven i artikel 91.1, 91.2 och ***91.8*** i direktiv 2013/36/EU. ECB:s bedömning av huruvida den tillfälliga förvaltaren uppfyller dessa krav ska utgöra en integrerad del av beslutet att utnämna den tillfälliga förvaltaren.

2. ECB ska specificera den tillfälliga förvaltarens befogenheter vid tidpunkten för dennes tillsättning utifrån vad som är proportionellt med hänsyn till omständigheterna. Sådana befogenheter får innefatta några eller samtliga av de befogenheter som enhetens ledningsorgan har enligt enhetens stadgar och enligt nationell lagstiftning, inklusive befogenheten att utöva några eller samtliga av enhetens ledningsorgans förvaltningsfunktioner. Den tillfälliga förvaltarens befogenheter med avseende på enheten ska följa tillämplig bolagsrätt. ***Sådana befogenheter får anpassas av ECB om omständigheterna ändras.***

3. ECB ska specificera den tillfälliga förvaltarens roll och uppgifter vid tidpunkten för dennes tillsättning. En sådan roll och sådana funktioner kan omfatta följande:

a) Fastställa enhetens finansiella ställning,

b) Leda enhetens verksamhet eller del av dess verksamhet för att bevara eller återställa dess finansiella ställning.

c) Vidta åtgärder för att återställa en sund och ansvarsfull ledning av enhetens verksamhet.

ECB ska specificera eventuella begränsningar för den tillfälliga förvaltarens roll och uppgifter vid tidpunkten för hans eller hennes tillsättning.

4. ECB ska ha exklusiv befogenhet att utse och avsätta en tillfällig förvaltare. ECB får avsätta den tillfälliga förvaltaren när som helst och på vilka grunder som helst. ECB får, med förbehåll för denna artikel, när som helst ändra villkoren för tillsättning av en tillfällig förvaltare.

5. ECB får kräva att vissa av den tillfälliga förvaltarens åtgärder underställs ECB:s förhandsgodkännande. ECB ska specificera alla sådana krav vid tidpunkten för utnämningen av den tillfälliga förvaltaren eller vid den tidpunkt då villkoren ändras för den tillfälliga förvaltaren.

Den tillfälliga förvaltaren får i vilket fall endast utöva befogenheten att sammankalla enhetens aktieägare till en bolagsstämma och bestämma dagordningen för en sådan med ECB:s förhandsgodkännande.

6. På begäran av ECB ska den tillfälliga förvaltaren upprätta rapporter om enhetens finansiella ställning och om de åtgärder som han eller hon har vidtagit under sin period som förvaltare, med en regelbundenhet som ska fastställas av ECB***, minst en gång efter de första sex månaderna***, och i vart fall i slutet av förvaltarens uppdrag.

7. Den tillfälliga förvaltaren ska utses för högst ett år. Den perioden kan undantagsvis förnyas ***en gång*** om villkoren för utnämningen av den tillfälliga förvaltaren fortsatt är uppfyllda. ECB ska fastställa de villkoren och ska för aktieägarna motivera ett förnyande av utnämningen av den tillfälliga förvaltaren.

8. Med förbehåll för denna artikel ska utnämningen av en tillfällig förvaltare inte påverka aktieägarnas rättigheter i enlighet med unionens bolagsrätt eller nationell bolagsrätt.

9. En tillfällig förvaltare som har utsetts enligt punkterna 1–8 i denna artikel ska inte anses vara en verklig företrädare eller den person som faktiskt styr företaget enligt nationell lagstiftning.

Artikel 13c

Förberedelse för resolution

1. För de enheter och koncerner som avses i artikel 7.2 och de enheter och koncerner som avses i artikel 7.4 b och artikel 7.5 ska ECB eller de nationella behöriga myndigheterna, om villkoren för tillämpning av dessa bestämmelser är uppfyllda, utan dröjsmål underrätta nämnden om något av följande:

a) Någon av de åtgärder som avses i artikel 16.2 i förordning (EU) nr 1024/2013 eller artikel 104.1 i direktiv 2013/36/EU som de kräver att en enhet eller koncern ska vidta ***och som syftar till att åtgärda en försämring av situationen för den enheten eller koncernen***.

b) Om tillsynsverksamheten visar att villkoren i artikel 13.1 i denna förordning eller artikel 27.1 i direktiv 2014/59/EU är uppfyllda med avseende på en enhet eller koncern, bedömningen att dessa villkor är uppfyllda, oberoende av eventuella åtgärder för tidigt ingripande.

c) Tillämpningen av någon av de åtgärder för tidigt ingripande som avses i artikel 13 i denna förordning eller artikel 27 i direktiv 2014/59/EU.

Nämnden ska underrätta kommissionen om alla delgivningar som den har mottagit enligt första stycket.

ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten ska i ***nära*** samarbete med nämnden noga övervaka situationen för de enheter och koncerner som avses i första stycket och deras efterlevnad av de åtgärder som avses i första stycket led a, som syftar till att åtgärda en försämring av situationen för dessa enheter och koncerner och av de åtgärder för tidigt ingripande som avses i första stycket led c.

2. ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten ska underrätta nämnden så tidigt som möjligt om de anser att det finns en väsentlig risk för att en eller flera av de omständigheter som avses i artikel 18.4 skulle vara tillämpliga på en enhet som avses i artikel 7.2, eller en enhet som avses i artikel 7.4 b och artikel 7.5, om villkoren för tillämpning av dessa bestämmelser är uppfyllda. Den underrättelsen ska innehålla

a) orsakerna till delgivningen,

b) en översikt över de åtgärder som skulle förhindra enhetens fallissemang inom en rimlig tidsram, deras förväntade inverkan på enheten när det gäller de omständigheter som avses i artikel 18.4 och den förväntade tidsramen för genomförandet av dessa åtgärder.

Efter att ha mottagit den underrättelse som avses i första stycket ska nämnden, i nära samarbete med ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten, bedöma vad som utgör en rimlig tidsram för bedömningen av det villkor som avses i artikel 18.1 b, med beaktande av hur snabbt försämringen av enhetens förhållanden sker, ***den eventuella inverkan på det finansiella systemet, skyddet för insättare och bevarandet av kundmedel, risken för att en utdragen process ökar de totala kostnaderna för kunderna och ekonomin,*** behovet av att effektivt genomföra resolutionsstrategin och andra relevanta överväganden. Nämnden ska meddela denna bedömning till ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten så snart som möjligt.

Efter den underrättelse som avses i första stycket ska ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten ▌i nära samarbete ***med nämnden*** övervaka enhetens situation, genomförandet av alla relevanta åtgärder inom den förväntade tidsramen och all annan relevant utveckling. För detta ändamål ska nämnden och ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten sammanträda regelbundet, med en frekvens som nämnden fastställer med beaktande av omständigheterna i fallet. ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten och nämnden ska utan dröjsmål förse varandra med all relevant information.

Nämnden ska till kommissionen överlämna alla uppgifter som den har mottagit enligt första stycket.

3. ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten ska förse nämnden med all information som nämnden begär och som är nödvändig för följande:

a) Uppdatera resolutionsplanen och förbereda en eventuell resolution av en enhet som avses i artikel 7.2, eller en enhet som avses i artikel 7.4 b och artikel 7.5, om villkoren för tillämpning av dessa bestämmelser är uppfyllda.

b) Utföra den värdering som avses i artikel 20.1–20.15.

Om sådan information inte redan är tillgänglig för ECB eller de nationella behöriga myndigheterna ska nämnden och ECB och sådana nationella behöriga myndigheter samarbeta och samordna för att erhålla denna information. För detta ändamål ska ECB och de nationella behöriga myndigheterna ha befogenhet att kräva att enheten tillhandahåller sådan information, inbegripet genom inspektioner på plats, och lämna denna information till nämnden.

4. Nämnden ska ha marknadsinflytande gentemot potentiella köpare, eller vidta åtgärder för sådan marknadsföring, den enhet som avses i artikel 7.2, eller den enhet som avses i artikel 7.4 b och artikel 7.5, om villkoren för tillämpning av dessa bestämmelser är uppfyllda eller kräva att enheten gör detta, i följande syften:

a) Förbereda för resolution av den enheten, med förbehåll för de villkor som anges i artikel 39.2 i direktiv 2014/59/EU och de krav på tystnadsplikt som fastställs i artikel 88 i denna förordning.

b) Ett välgrundat underlag för nämndens bedömning av det villkor som avses i artikel 18.1 b i denna förordning.

4a. Om nämnden vid användningen av den befogenhet som avses i punkt 4 beslutar att direkt marknadsföra den berörda enheten till potentiella köpare, ska den ta vederbörlig hänsyn till omständigheterna i fallet och den potentiella inverkan som utövandet av denna befogenhet kan ha på enhetens övergripande ställning.

5. Vid tillämpning av punkt 4 ska nämnden särskilt ha befogenhet att

a) begära att den berörda enheten inrättar en digital plattform för utbyte av den information som är nödvändig för att marknadsföra den enheten med potentiella köpare eller med rådgivare och värderingsmän som anlitas av nämnden,

b) kräva att den berörda nationella resolutionsmyndigheten utarbetar en preliminär resolutionsordning för den berörda enheten.

Om nämnden utövar sina befogenheter enligt första stycket led b i denna punkt ska artikel 88 tillämpas.

6. Fastställandet av att villkoren i artikel 13.1 i denna förordning eller artikel 27.1 i direktiv 2014/59/EU är uppfyllda och ett föregående antagande av åtgärder för tidigt ingripande är inte nödvändiga villkor för att nämnden ska kunna förbereda resolutionen av enheten eller utöva de befogenheter som avses i punkterna 4 och 5 i denna artikel.

7. Nämnden ska utan dröjsmål informera kommissionen, ECB, de berörda nationella behöriga myndigheterna och de berörda nationella resolutionsmyndigheterna om alla åtgärder den vidtar i enlighet med punkterna 4 och 5.

8. ECB, de nationella behöriga myndigheterna, nämnden och de relevanta nationella resolutionsmyndigheterna ska ha ett nära samarbete

a) när de överväger att vidta de åtgärder som avses i punkt 1 första stycket led a som syftar till att åtgärda en försämring av situationen för en enhet och koncern, och de åtgärder som avses i punkt 1 första stycket led c,

b) när de överväger att vidta någon av de åtgärder som avses i punkterna 4 och 5

c) under genomförandet av de åtgärder som avses i leden a och b i detta stycke.

ECB, de nationella behöriga myndigheterna, nämnden och de relevanta nationella resolutionsmyndigheterna ska säkerställa att dessa åtgärder och insatser är konsekventa, samordnade och effektiva.”

17. I artikel 14.2 ska leden c och d ersättas med följande:

”c) Skydda offentliga medel genom att minimera behovet av att förlita sig på extraordinärt offentligt finansiellt stöd, särskilt när det tillhandahålls från en medlemsstats budget.

d) Skydda ***garanterade insättningar, och i möjligaste mån även den icke-garanterade delen av kvalificerade insättningar från fysiska personer och mikroföretag samt små och medelstora företag,*** samt skydda investerare som omfattas av direktiv 97/9/EG.”

18. Artikel 16.2 ska ersättas med följande:

”2. Nämnden ska vidta en resolutionsåtgärd med avseende på ett moderföretag som avses i artikel 2 b, om villkoren i artikel 18.1 är uppfyllda.

För detta ändamål ska ett moderföretag som avses i artikel 2 b anses fallera eller sannolikt komma att fallera under någon av följande omständigheter:

a) Moderföretaget uppfyller ett eller flera av de villkor som anges i artikel 18.4 b, c eller d.

b) Moderföretaget överträder väsentligt, eller det finns objektiva faktorer som visar att moderföretaget inom en snar framtid kommer att väsentligt överträda de tillämpliga kraven i förordning (EU) nr 575/2013 eller i de nationella bestämmelser som införlivar direktiv 2013/36/EU.”

19. Artikel 18 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1, 1a, 2 och 3 ska ersättas med följande:

”1. Nämnden ska anta en resolutionsordning enligt punkt 6 för de enheter som avses i artikel 7.2, och för de enheter som avses i artikel 7.4 b och 7.5, när villkoren för att tillämpa dessa bestämmelser är uppfyllda och endast när den i sin verkställande session har fastställt, efter att ha mottagit ett meddelande enligt andra stycket, eller på eget initiativ, att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Enheten fallerar eller kommer sannolikt att fallera.

b) ▌Det ***finns*** inga rimliga utsikter att några alternativa åtgärder från den privata sektorn, inbegripet åtgärder av ett institutionellt skyddssystem, tillsynsåtgärder, åtgärder för tidigt ingripande eller nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder, som avses i artikel 21.1, som vidtagits avseende enheten inom rimlig tid skulle kunna ▌ ***hindra enheten från att fallera eller sannolikt fallera***.

c) En resolutionsåtgärd är nödvändig av hänsyn till allmänintresset enligt punkt 5.

Bedömningen av det villkor som avses i första stycket led a ska göras av ECB för de enheter som avses i artikel 7.2 a, eller av den relevanta nationella behöriga myndigheten för de enheter som avses i artikel 7.2 b, artikel 7.3 andra stycket, artikel 7.4 b och artikel 7.5, efter samråd med nämnden. Nämnden får i sin verkställande session göra en sådan bedömning först efter att ha underrättat ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten om sin avsikt att göra en sådan bedömning och bara om ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten, inom tre kalenderdagar efter mottagandet av den informationen inte själva gör en sådan bedömning. ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten ska utan dröjsmål förse nämnden med all relevant information som nämnden begär som underlag för sin bedömning, före eller efter att ha informerats av nämnden om sin avsikt att göra den bedömning av villkoret som avses i första stycket led a.

Om ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten har bedömt att det villkor som avses i första stycket led a uppfylls av en enhet som avses i första stycket, ska de utan dröjsmål lämna denna bedömning till kommissionen och nämnden.

Bedömningen av det villkor som avses i första stycket led b ska göras av nämnden i dess verkställande session och i nära samarbete med ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten***, efter samråd med en utsedd myndighet inom insättningsgarantisystemet, utan dröjsmål, och, i förekommande fall, ett institutionellt skyddssystem där institutet är medlem***. ***Samrådet med det institutionella skyddssystemet ska innefatta en bedömning av huruvida det institutionella skyddssystemet har tillgång till åtgärder som kan förhindra institutets fallissemang inom en rimlig tidsram***. ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten ska utan dröjsmål till nämnden lämna all relevant information som nämnden begär för att kunna underbygga sin bedömning. ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten får också informera nämnden om att den anser att villkoret i första stycket led b är uppfyllt.

1a. Nämnden ***ska*** anta en resolutionsordning i enlighet med punkt 1 med avseende på en central enhet och alla kreditinstitut som är permanent underställda den och som ingår i samma resolutionsgrupp ***endast*** om den centrala enheten och alla kreditinstitut som är permanent underställda den, eller den resolutionsgrupp som de tillhör, som helhet uppfyller villkoren i punkt 1 första stycket.

2. Utan att det påverkar fall där ECB har beslutat att direkt utöva tillsyn över kreditinstitut i enlighet med artikel 6.5 b i förordning (EU) nr 1024/2013 ska nämnden, vid mottagande av ett meddelande enligt punkt 1 avseende en enhet eller koncern som avses i artikel 7.3, utan dröjsmål underrätta ECB eller den berörda nationella behöriga myndigheten om sin bedömning enligt punkt 1 fjärde stycket.

3. Tidigare vidtagna åtgärder enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1024/2013, artikel 27 i direktiv 2014/59/EU, artikel 13 i denna förordning eller artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, ska inte vara ett villkor för att vidta en resolutionsåtgärd.”

b) Punkt 4 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska led d ersättas med följande:

’d) Extraordinärt offentligt finansiellt stöd krävs, utom när sådant stöd beviljas i någon av de former som avses i artikel 18a.1.’

ii) Andra och tredje styckena ska utgå.

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

’5. Vid tillämpning av punkt 1 c ska en resolutionsåtgärd ligga i allmänintresset om den är nödvändig för att uppfylla och står i proportion till ett eller flera av de resolutionsmål som avses i artikel 14 och en avveckling av institutet enligt ett normalt insolvensförfarande inte skulle uppfylla dessa resolutionsmål i samma utsträckning.

Resolutionsåtgärden ska antas inte vara i allmänhetens intresse vid tillämpningen av punkt 1 c i denna artikel om resolutionsmyndigheten har beslutat att tillämpa förenklade skyldigheter för ett institut i enlighet med artikel 4. Presumtionen ska kunna motbevisas och ska inte gälla om resolutionsmyndigheten bedömer att ett eller flera av resolutionsmålen skulle äventyras om institutet skulle avvecklas under normala insolvensförfaranden.

Vid genomförandet av den bedömning som avses i första stycket ska nämnden, på grundval av den information som den hade tillgång till vid tidpunkten för bedömningen, ***utvärdera*** och jämföra allt extraordinärt offentligt finansiellt stöd som ▌beviljas enheten, både vid resolution och i händelse av likvidation i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning.’

Vid tillämpningen av andra stycket i denna punkt ska deltagande medlemsstater, insättningsgarantisystem och, vid behov, den utsedda myndigheten enligt artikel 2.1.18 i direktiv 2014/49/EU hålla nämnden underrättad om eventuella förberedande åtgärder för beviljande av de åtgärder som avses i artikel 18a.1 c och d i denna förordning, inbegripet eventuella kontakter med kommissionen före underrättelsen.

d) I punkt 7 ska andra stycket ersättas med följande:

’Inom 24 timmar från det att nämnden överlämnat resolutionsordningen ska kommissionen antingen godkänna resolutionsordningen eller invända mot den med avseende på de skönsmässiga aspekterna av resolutionsordningen i de fall som inte omfattas av tredje stycket i denna punkt eller med avseende på den föreslagna användningen av statligt stöd eller stöd från fonden som inte anses vara förenligt med den inre marknaden.’

e) Följande ***punkter*** läggs till:

’11. Om de villkor som avses i punkt 1 leden a och b är uppfyllda får nämnden instruera de nationella resolutionsmyndigheterna att utöva de befogenheter enligt nationell lagstiftning som införlivar artikel 33a i direktiv 2014/59/EU, i enlighet med de villkor som fastställs i nationell lagstiftning. De nationella resolutionsmyndigheterna ska genomföra nämndens instruktioner i enlighet med artikel 29.

11a. För att säkerställa en effektiv och konsekvent tillämpning av denna artikel ska nämnden ge vägledning och tillhandahålla instruktioner till de nationella resolutionsmyndigheterna för tillämpningen av de tekniska standarder för tillsyn som avses i artikel 32.5a i direktiv 2014/59/EU.”’

20. Följande artikel ska införas som artikel 18a:

”*Artikel 18a*

Extraordinärt offentligt finansiellt stöd

1. Extraordinärt offentligt finansiellt stöd utanför resolutionsåtgärder får beviljas en enhet som avses i artikel 2 ***i undantagsfall*** endast i ett av följande fall och under förutsättning att det extraordinära offentliga finansiella stödet uppfyller de villkor och krav som fastställs i unionens regler om statligt stöd:

a) Om extraordinärt offentligt finansiellt stöd, för att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi ***som är exceptionell eller systemisk till sin natur*** och bevara den finansiella stabiliteten, ges i någon av följande former:

i) En statlig garanti för att garantera likviditetsfaciliteter som tillhandahålls av centralbanker på centralbankernas villkor.

ii) En statlig garanti för nya skuldförbindelser.

iii) Ett förvärv av andra kapitalbasinstrument än kärnprimärkapitalinstrument eller andra kapitalinstrument, eller användning av åtgärder för värdeminskade tillgångar till priser, varaktighet och villkor som inte ger det berörda institutet eller den berörda enheten en otillbörlig fördel, förutsatt att ingen av de omständigheter som avses i artikel 18.4 a, b eller c eller artikel 21.1 föreligger vid den tidpunkt då det offentliga stödet beviljas.

b) Om det extraordinära offentliga finansiella stödet ges i form av ett ***kostnadseffektivt*** ingripande av ett insättningsgarantisystem ▌i enlighet med villkoren i artiklarna 11a och 11b i direktiv 2014/49/EU, förutsatt att inga eller de omständigheter som avses i artikel 18.4 föreligger.

c) Om det extraordinära offentliga finansiella stödet ges i form av ***ett kostnadseffektivt*** ingripande av ett insättningsgarantisystem i samband med avvecklingen av ett ***kreditinstitut*** i enlighet med artikel 32b i direktiv 2014/59/EU och i enlighet med villkoren i artikel 11.5 i direktiv 2014/49/EU.

d) Om det extraordinära offentliga finansiella stödet ges i form av statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget som beviljas i samband med avvecklingen av institutet eller enheten i enlighet med artikel 32b i direktiv 2014/59/EU, förutom det stöd som beviljas av ett insättningsgarantisystem i enlighet med artikel 11.5 i direktiv 2014/49/EU.

2. De stödåtgärder som avses i punkt 1 a ska uppfylla samtliga följande villkor:

a) Åtgärderna är begränsade till solventa enheter, vilket bekräftas av ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten.

b) Åtgärderna är av förebyggande och tillfällig karaktär och grundar sig på en på förhand fastställd ▌utträdesstrategi ***för stödåtgärden*** som godkänts av ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten, inbegripet ett tydligt angivet uppsägningsdatum, försäljningsdatum eller återbetalningsplan för någon av de åtgärder som tillhandahålls. ***Denna information får inte lämnas ut förrän ett år efter det att utträdesstrategin för stödåtgärden, genomförandet av åtgärdsplanen eller bedömningen enligt sjunde stycket i denna punkt har slutförts***.

c) Åtgärderna är proportionella för att avhjälpa konsekvenserna av den allvarliga störningen eller för att bevara den finansiella stabiliteten.

d) Åtgärderna används inte för att kompensera för förluster som enheten har ådragit sig eller sannolikt kommer att ådra sig ***under de följande tolv månaderna***.

Vid tillämpning av första stycket led a ska en enhet anses vara solvent om ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten har konstaterat att ingen överträdelse har ägt rum, eller sannolikt kommer att inträffa under de 12 följande månaderna, ***på grundval av aktuella förväntningar,*** av något av de krav som avses i artikel 92.1 i förordning (EU) nr 575/2013, artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, artikel 11.1 i förordning (EU) 2019/2033, artikel 40 i direktiv (EU) 2019/2034 eller relevanta tillämpliga krav enligt nationell lagstiftning eller unionslagstiftning.

Vid tillämpning av första stycket d ska den relevanta behöriga myndigheten kvantifiera de förluster som enheten har ådragit sig eller sannolikt kommer att ådra sig. Kvantifieringen ska åtminstone baseras på ***översyner av tillgångarnas kvalitet som utförs av ECB, EBA eller nationella myndigheter eller, i förekommande fall, på inspektioner på plats som utförs av den behöriga myndigheten. Om sådana åtgärder inte kan genomföras i tid kan den behöriga myndigheten basera sin utvärdering på*** institutets balansräkning, förutsatt att balansräkningen överensstämmer med tillämpliga redovisningsregler och redovisningsstandarder, som bekräftats av en oberoende extern revisor ▌. ***Den behöriga myndigheten ska göra sitt yttersta för att säkerställa att kvantifieringen baseras på marknadsvärdet av institutets eller enhetens tillgångar, skulder och poster utanför balansräkningen.***

De stödåtgärder som avses i punkt 1 a iii ska begränsas till åtgärder som ECB eller den nationella behöriga myndigheten har bedömt som nödvändiga för att ***säkerställa*** enhetens solvens genom att åtgärda dess kapitalunderskott som fastställts i det negativa scenariot med stresstester på nationell nivå, unionsnivå eller på nivån för den gemensamma tillsynsmekanismen eller enligt motsvarande genomgångar som i tillämpliga fall utförts av ECB, EBA eller nationella myndigheter, bekräftade av ECB eller den relevanta behöriga myndigheten.

Genom undantag från punkt 1 a iii ska förvärv av kärnprimärkapitalinstrument undantagsvis tillåtas om den brist som konstaterats är sådan att förvärvet av andra kapitalbasinstrument eller andra kapitalinstrument inte skulle göra det möjligt för den berörda enheten att åtgärda sitt kapitalunderskott som fastställts i det negativa scenariot i det relevanta stresstestet eller motsvarande. Beloppet för förvärvade kärnprimärkapitalinstrument får inte överstiga 2 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet för det berörda institutet eller den berörda enheten beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

Om någon av de stödåtgärder som avses i punkt 1 a inte löses in, återbetalas eller på annat sätt avslutas i enlighet med villkoren i den ▌ ***utträdesstrategi för stödåtgärden*** som fastställdes vid tidpunkten för beviljandet av en sådan åtgärd, ska ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten ***begära att institutet eller enheten lämnar in en engångsåtgärdsplan. Åtgärdsplanen ska beskriva de åtgärder som ska vidtas för att upprätthålla eller återställa efterlevnaden av tillsynskraven, institutets eller enhetens långsiktiga lönsamhet och dess förmåga att återbetala det tillhandahållna beloppet samt den tillhörande tidsramen***.

Om ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten inte erkänner engångsåtgärdsplanen som trovärdig eller genomförbar, eller om institutet eller enheten underlåter att följa åtgärdsplanen, ska en bedömning av huruvida institutet eller enheten fallerar eller sannolikt kommer att fallera göras i enlighet med artikel 18.

2a. ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten ska informera nämnden om sin bedömning av huruvida villkoren i punkt 2 a, b och d är uppfyllda med avseende på de enheter och koncerner som avses i artikel 7.2 och de enheter och koncerner som avses i artikel 7.4 b och artikel 7.5.”

21. Artikel 19 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. När resolutionsåtgärder innebär beviljande av statligt stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget eller stöd från fonden i enlighet med punkt 3 i denna artikel, ska den resolutionsordning som avses i artikel 18.6 i denna förordning inte träda i kraft förrän kommissionen har antagit ett positivt eller villkorligt beslut, eller ett beslut om att inte göra invändningar, om huruvida användningen av sådant stöd är förenligt med den inre marknaden. Kommissionen ska***, med beaktande av att ECB snabbt behöver slutföra resolutionsordningen,*** fatta beslut om huruvida användningen av statligt stöd eller stöd från fonden är förenlig med den inre marknaden senast när den godkänner eller invänder mot resolutionsordningen enligt artikel 18.7 andra stycket, eller när den period på 24 timmar som avses i artikel 18.7 femte stycket löper ut, beroende på vilket som infaller först. ***Om inget sådant beslut fattas inom 24 timmar från det att nämnden överlämnat resolutionsordningen ska resolutionsordningen anses vara godkänd av kommissionen och träda i kraft i enlighet med artikel 18.7 femte stycket.***

När unionsinstitutionerna utför de uppgifter som de tilldelas genom artikel 18 i denna förordning ska de ha inrättat strukturella arrangemang som säkerställer operativt oberoende och undviker intressekonflikter som kan uppstå mellan de funktioner som anförtrotts utförandet av dessa uppgifter och andra funktioner, och de ska på lämpligt sätt offentliggöra all relevant information om sin interna organisation i detta avseende."

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Så snart nämnden anser att det kan vara nödvändigt att använda fonden ska den informellt, utan dröjsmål och på ett konfidentiellt sätt kontakta kommissionen för att diskutera en eventuell användning av fonden, inbegripet rättsliga och ekonomiska aspekter av dess användning. När nämnden är tillräckligt säker på att den planerade resolutionsordningen kommer att innebära användning av stöd från fonden ska nämnden formellt underrätta kommissionen om den föreslagna användningen av fonden. Underrättelsen ska innehålla all den information som kommissionen behöver för att göra sina bedömningar enligt denna punkt och som nämnden förfogar över eller som nämnden har befogenhet att erhålla i enlighet med denna förordning.

När kommissionen mottagit den underrättelse som avses i det första stycket ska den bedöma huruvida användningen av fonden skulle snedvrida eller hota att snedvrida konkurrensen genom att gynna stödmottagaren eller något annat företag så att, i den utsträckning som handeln mellan medlemsstaterna skulle påverkas, detta skulle vara oförenligt med den inre marknaden. Kommissionen ska för användningen av fonden tillämpa de kriterier som fastställts för tillämpning av reglerna om statligt stöd enligt artikel 107 i EUF-fördraget. Nämnden ska förse kommissionen med den information som den förfogar över eller som nämnden har befogenhet att erhålla i enlighet med denna förordning och som kommissionen anser vara nödvändig för att göra denna bedömning.

Kommissionen ska, när den gör sina bedömningar, rätta sig efter alla relevanta förordningar som antagits enligt artikel 109 i EUF-fördraget, alla kommissionens relevanta meddelanden och vägledningar och alla åtgärder som kommissionen antagit i samband med tillämpningen av fördragets regler om statligt stöd som är i kraft vid tidpunkten för bedömningen. Dessa åtgärder ska tillämpas som om hänvisningar till den medlemsstat som ansvarar för att anmäla stödet var hänvisningar till nämnden, och med alla andra ändringar som krävs.

Kommissionen ska anta ett beslut om huruvida användningen av fonden är förenlig med den inre marknaden, vilket ska riktas till nämnden och den berörda eller de berörda medlemsstaternas nationella resolutionsmyndigheter. Det beslutet kan vara beroende av villkor, skyldigheter eller åtaganden gentemot stödmottagaren och det ska ta hänsyn till behovet av att nämnden genomför resolutionsåtgärder i tid.

Beslutet får även förskriva skyldigheter för nämnden, ***de*** nationella resolutionsmyndigheterna i den eller de berörda deltagande medlemsstaterna eller den stödmottagande enheten***, i förekommande fall och i den mån som dessa skyldigheter faller inom ramen för deras respektive ansvarsområden,*** för att underlätta övervakningen av efterlevnaden av beslutet. Detta får inbegripa krav på att utse en förvaltare eller annan oberoende person med uppgift att bistå vid övervakningen. En förvaltare eller annan oberoende person får utföra sådana uppgifter som får specificeras i kommissionens beslut.

Alla beslut som fattas enligt denna punkt ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Kommissionen får utfärda ett negativt beslut, riktat till nämnden, om den beslutat att det föreslagna utnyttjandet av fonden skulle vara oförenligt med den inre marknaden och inte kan genomföras i den av nämnden föreslagna formen. Efter att ha mottagit ett sådant beslut ska nämnden ompröva sin resolutionsordning och förbereda en reviderad resolutionsordning."

c) Punkt 10 ska ersättas med följande:

"10. Med avvikelse från punkt 3 får rådet, på ansökan av en medlemsstat eller nämnden, inom sju dagar efter det att en sådan ansökan gjorts, enhälligt besluta att användningen av fonden ska anses vara förenlig med den inre marknaden, om ett sådant beslut är motiverat på grund av exceptionella omständigheter. Om rådet inte har tagit ställning till nämnda ansökan inom sju dagar efter det att den lämnats in, ska kommissionen fatta beslut i ärendet."

22. Artikel 20 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Innan beslut om villkoren för resolution eller villkoren för nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 21.1 är uppfyllda, ska nämnden säkerställa att en skälig, försiktig och realistisk värdering av tillgångar och skulder i en enhet som avses i artikel 2 görs av en person som är oberoende av offentliga myndigheter, inbegripet nämnden och den nationella resolutionsmyndigheten och enheten i fråga.”

b) Följande punkt ska införas som punkt 8a:

”8a. Om det är nödvändigt för att underbygga de beslut som avses i punkt 5 c och d ska värderaren komplettera informationen i punkt 7 c med en uppskattning av värdet av tillgångar och skulder utanför balansräkningen, inbegripet eventualförpliktelser och tillgångar.”

c) I punkt 18 ska följande led läggas till som led d:

”d) vid fastställandet av de förluster som insättningsgarantisystemet skulle ha åsamkats om institutet hade avvecklats enligt normala insolvensförfaranden, tillämpa de kriterier och den metod som avses i artikel 11e i direktiv 2014/49/EU och i delegerade akter som antagits i enlighet med den artikeln.”

23. Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket ska ändras på följande sätt:

— Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

”1. Nämnden, som agerar enligt det förfarande som anges i artikel 18, ska utöva befogenheten att skriva ned eller konvertera relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder som avses i punkt 7a för de enheter och koncerner som avses i artikel 7.2, och för de enheter och koncerner som avses i artikel 7.4 b och artikel 7.5, när villkoren för tillämpning av de bestämmelserna är uppfyllda och endast under förutsättning att nämnden i sin verkställande session fastställer, efter att ha mottagit ett meddelande enligt andra stycket eller på eget initiativ, att ett eller flera av följande villkor är uppfyllda:”

— Led e ska ersättas med följande:

”e) Enheten eller koncernen kräver extraordinärt offentligt finansiellt stöd, utom om stödet beviljas i en av de former som avses i artikel 18a.1.”

ii) Andra stycket ska ersättas med följande:

”Bedömningen av de villkor som avses i första stycket leden a–d ska göras av ECB för de enheter som avses i artikel 7.2 a, eller av den relevanta nationella behöriga myndigheten för de enheter som avses i artikel 7.2 b, 7.4 b och 7.5, och av nämnden, i dess verkställande session, i enlighet med fördelningen av uppgifter i enlighet med det förfarande som anges i artikel 18.1 och 18.2.”

b) Punkt 2 ska utgå.

c) Punkt 3 b ska ersättas med följande:

”b) Med beaktande av tidsaspekten, behovet av att effektivt genomföra nedskrivningsbefogenheter och konverteringsbefogenheter eller resolutionsstrategi för resolutionsgruppen och andra relevanta omständigheter, finns det inte någon rimlig utsikt för att några som helst andra åtgärder, inbegripet alternativa åtgärder från den privata sektorns sida, tillsynsåtgärder eller åtgärder för tidigt ingripande, andra än nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument, och kvalificerade skulder som avses i punkt 7a, skulle kunna förhindra att den enheten eller koncernen inom en rimlig tidsram fallerar.”

d) Punkt 9 ska ersättas med följande:

”9. I de fall ett eller flera av de villkor som avses i punkt 1 är uppfyllda för en enhet som avses i den punkten, och de villkor som avses i artikel 18.1 även är uppfyllda för den enheten eller en enhet som tillhör samma grupp, ska det förfarande som föreskrivs i artikel 18.6, 18.7 och 18.8 tillämpas.”

24. Artikel 27 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. Fonden får ge ett bidrag som avses i punkt 6 endast när samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Ett bidrag till förlustabsorbering och rekapitalisering motsvarande ett belopp som minst motsvarar 8 % av de sammanlagda skulderna inklusive kapitalbasen i institutet under resolution, beräknat i enlighet med den värdering som föreskrivs i artikel 20.1– 20.15, har gjorts av aktieägare, innehavare av tillämpliga kapitalinstrument och andra nedskrivningsbara skulder genom minskning, nedskrivning eller konvertering i enlighet med artikel 48.1 i direktiv 2014/59/EU och artikel 21.10 i denna förordning, och av insättningsgarantisystemet i enlighet med artikel 79 i denna förordning och artikel 109 i direktiv 2014/59/EU, i tillämpliga fall.

b) Bidraget från fonden inte överstiger 5 % av de sammanlagda skulderna, inklusive kapitalbasen i institutet under resolution, beräknat i enlighet med den värdering som föreskrivs i artikel 20.1–20.15.”

c) I punkt 13 ska andra stycket ersättas med följande:

”Den bedömning som avses i första stycket ska fastställa det belopp med vilket nedskrivningsbara skulder behöver skrivas ned eller konverteras

a) för att återställa kärnprimärkapitalrelationen i institutet under resolution eller, i tillämpliga fall, fastställa kvoten för broinstitutet, med hänsyn till alla eventuella kapitalbidrag från fonden i enlighet med artikel 76.1 d

b) och för att bevara ett tillräckligt marknadsförtroende för institutet under resolution eller broinstitutet, med beaktande av behovet av att täcka eventualförpliktelser, och göra det möjligt för institutet under resolution att under minst ett år fortsätta att uppfylla villkoren för auktorisation, och fortsätta att bedriva de verksamheter för vilka det har auktoriserats enligt direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU.”

25. Artikel 30 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”**Skyldighet att samarbeta och utbyta information**”.

b) Följande punkter ska läggas till som punkterna 2a, 2b och 2c:

”2a. Nämnden, ESRB, EBA, Esma och Eiopa ska ha ett nära samarbete och förse varandra med all information som behövs för att de ska kunna utföra sina respektive uppgifter.

2b. ECB och andra medlemmar av Europeiska centralbankssystemet (ECBS) ska ha ett nära samarbete med nämnden och förse den med all information som är nödvändig för att nämnden ska kunna fullgöra sina uppgifter, inbegripet information som samlats in av dem i enlighet med deras stadgar. Artikel 88.6 ska tillämpas på de berörda utbytena.

2c. De utsedda myndigheter som avses i artikel 2.1.18 i direktiv 2014/49/EU ska ha ett nära samarbete med nämnden. ***De utsedda myndigheterna och nämnden ska*** förse ***varandra*** med all information som ***de*** behöver för att kunna utföra sina ***respektive*** uppgifter.”

c) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Nämnden ska sträva efter att samarbeta nära med alla offentliga finansiella stödfaciliteter, inbegripet Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten (EFSF) och Europeiska stabilitetsmekanismen (ESM), särskilt i samtliga följande situationer:

a) Under de extraordinära omständigheter som avses i artikel 27.9 och när en sådan facilitet har beviljat, eller sannolikt kommer att bevilja, direkt eller indirekt finansiellt stöd till enheter som är etablerade i en deltagande medlemsstat

b) om nämnden har ingått avtal om finansiering för fonden i enlighet med artikel 74.”

d) Punkt 7 ska ersättas med följande:

"7. Vid behov ska nämnden ingå ett samförståndsavtal med ECB och de andra medlemmarna i ECBS, de nationella resolutionsmyndigheterna och de nationella behöriga myndigheterna som i allmänna ordalag beskriver hur de kommer att samarbeta enligt punkterna 2, 2a, 2b och 4 i denna artikel och i artikel 74 andra stycket vid utförandet av deras respektive uppgifter enligt unionslagstiftningen. Varje samförståndsavtal ska ses över regelbundet och offentliggöras med beaktande av kravet på tystnadsplikt."

26. Följande artikel ska införas:

"*Artikel 30a*

Information som innehas av den centraliserade automatiserade mekanismen

1. De myndigheter som driver de centraliserade automatiserade mekanismer som inrättats genom artikel 32a i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 (**) ska på nämndens begäran förse nämnden med information om antalet kunder för vilka en enhet enligt artikel 2 är den enda eller huvudsakliga bankpartnern.

2. Nämnden ska begära den information som avses i punkt 1 endast från fall till fall och när det är nödvändigt för att den ska kunna utföra sina uppgifter enligt denna förordning.

3. Nämnden får dela den information som erhållits i enlighet med första stycket med nationella resolutionsmyndigheter i samband med fullgörandet av deras respektive uppgifter enligt denna förordning.

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73)."

27. ▌Artikel 31 ***ska ändras på följande sätt***:

a) Punkt 1 tredje stycket ska ersättas med följande:

"Samarbete i fråga om informationsutbyte ska bedrivas i enlighet med artiklarna 11 och 13.1 i direktiv 2014/59/EU, utan att det påverkar tillämpningen av kapitel 5 i denna avdelning. Inom denna ram och i syfte att utvärdera resolutionsplaner

a) får nämnden begära att de nationella resolutionsmyndigheterna lämnar all nödvändig information till nämnden som de ska erhålla,

b) ska nämnden, på begäran av en nationell resolutionsmyndighet i en deltagande medlemsstat, ge den myndigheten all information som är nödvändig för att den ska kunna utföra sina uppgifter enligt denna förordning."

b) Följande punkt ska läggas till***:***

"3. För de enheter och koncerner som avses i artikel 7.2 och de enheter och koncerner som avses i artikel 7.4 b och artikel 7.5, om villkoren för tillämpning av dessa bestämmelser är uppfyllda, ska de nationella resolutionsmyndigheterna samråda med nämnden innan de agerar i enlighet med artikel 86 i direktiv 2014/59/EU."

28. I artikel 32.1 ska första stycket ersättas med följande:

"Om en koncern inkluderar enheter som är etablerade i deltagande medlemsstater liksom även i icke-deltagande medlemsstater eller tredjeland ska nämnden, med förbehåll för att eventuellt godkännande av rådet eller kommissionen krävs enligt denna förordning, företräda de nationella resolutionsmyndigheterna i de deltagande medlemsstaterna, i samråds- och samarbetssyfte med icke-deltagande medlemsstater eller tredjeland i enlighet med artiklarna 7, 8, 12, 13, 16, 18, 45h, 55 och 88–92 i direktiv 2014/59/EU."

29. Artikel 34 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

"Nämnden får, med fullt utnyttjande av all information som redan är tillgänglig för ECB, inbegripet information som samlats in av medlemmarna i ECBS i enlighet med deras stadgar, eller av all information som är tillgänglig för de nationella behöriga myndigheterna, till ESRB, EBA, Esma eller Eiopa kräva, genom de nationella resolutionsmyndigheterna eller direkt, efter att ha underrättat dessa myndigheter, att följande juridiska eller fysiska personer lämnar alla nödvändiga uppgifter, i enlighet med det förfarande som nämnden begärt och i den form som nämnden begärt, för att utföra sina uppgifter:"

b) Punkterna 5 och 6 ska ersättas med följande:

"5. Nämnden, ECB, medlemmarna i ECBS, de nationella behöriga myndigheterna, ESRB, EBA, Esma, Eiopa och de nationella resolutionsmyndigheterna får utarbeta samförståndsavtal med ett förfarande för informationsutbyte. Utbytet av information mellan nämnden, ECB och andra medlemmar i ECBS, de nationella behöriga myndigheterna, ESRB, EBA, Esma, Eiopa och de nationella resolutionsmyndigheterna ska inte betraktas som en överträdelse av kraven på tystnadsplikt.

6. Nationella behöriga myndigheter, ECB, medlemmar i ECBS, ESRB, EBA, Esma, Eiopa och de nationella resolutionsmyndigheterna ska samarbeta med nämnden för att kontrollera om en del av eller all den begärda informationen redan finns tillgänglig vid den tidpunkt då begäran görs. Om sådan information är tillgänglig ska de nationella behöriga myndigheterna, ECB och andra medlemmar i ECBS, ESRB, EBA, Esma, Eiopa eller de nationella resolutionsmyndigheterna lämna denna information till nämnden."

30. I artikel 43.1 ska följande läggas till som led aa:

"aa) En vice ordförande som utses i enlighet med artikel 56".

30. Artikel 45 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

"Transparens och ansvarsskyldighet".

b) Följande punkt ska införas:

"***3a. Nämnden ska offentliggöra sina policyer, riktlinjer, allmänna instruktioner, vägledningar och arbetsdokument om resolution i allmänhet och om den resolutionspraxis och de resolutionsmetoder som ska tillämpas inom ramen för den gemensamma resolutionsmekanismen, så länge som ett sådant offentliggörande inte innebär att konfidentiell information lämnas ut."***

31. I artikel 50.1 ska led n ersättas med följande:

"n) utse en räkenskapsförare och en internrevisor enligt tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren, vilken ska vara funktionellt oberoende vid utförandet av sina arbetsuppgifter,"

31. I artikel 50.1 ska följande led läggas till:

"***qa) säkerställa att de nationella resolutionsmyndigheterna rådfrågas om de riktlinjer, allmänna instruktioner, policyer eller vägledningar som fastställer resolutionsstrategier, resolutionspraxis eller resolutionsmetoder som dessa nationella resolutionsmyndigheter kommer att bidra till att genomföra."***

32. Artikel 53 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första meningen ersättas med följande:

"Nämnden ska i sin verkställande session bestå av ordföranden, vice ordföranden och de fyra ledamöter som avses i artikel 43.1 b."

b) I punkt 5 ska "artikel 43.1 a och b" ersättas med "artikel 43.1 a, aa och b".

33. I artikel 55 ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

”1. När de överlägger om en enskild enhet eller en koncern som bara är etablerad i en deltagande medlemsstat ska ordföranden, vice ordföranden och alla ledamöter som avses i artikel 43.1 b, om inte alla ledamöter som avses i artikel 53.1 och 53.3 kan nå en gemensam överenskommelse inom en tidsfrist som fastställts av ordföranden, fatta ett beslut med enkel majoritet.

2. När de överlägger om en gränsöverskridande koncern ska ordföranden, vice ordföranden och de ledamöter som avses i artikel 43.1 b, om inte alla ledamöter som avses i artikel 53.1 och 53.4 kan nå en gemensam överenskommelse inom en tidsfrist som fastställts av ordföranden, fatta ett beslut med enkel majoritet.”

34. Artikel 56 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 d ska ersättas med följande:

”d) fastställandet av ett preliminärt budgetförslag och ett budgetförslag för nämnden i enlighet med artikel 61 och genomförandet av nämndens budgeten i enlighet med artikel 63,”

b) I punkt 5 ska första stycket ersättas med följande:

”Ordföranden, vice ordföranden och de ledamöter som avses i artikel 43.1 b ska ha en mandattid på fem år. ▌

En person som har tjänstgjort ▌ som ordförande, vice ordförande eller ledamot som avses i artikel 43.1 b ska inte kunna utnämnas till någon av de två andra posterna.”.

c) ▌ Punkt 6 ▌ ska ***ersättas med följande***:

▌

”6. Efter att ha hört nämnden vid dess plenarmöte ska kommissionen förse Europaparlamentet med en könsbalanserad slutlista över kandidater till posterna som ordförande, vice ordförande och ledamöter som avses i artikel 43.1 b och informera rådet om slutlistan. Europaparlamentet får hålla utfrågningar av kandidaterna på denna slutlista. I enlighet med resultatet i Europaparlamentet ska kommissionen lägga fram ett förslag till utnämning av ordföranden, vice ordföranden och de ledamöter som avses i artikel 43.1 b för Europaparlamentet för godkännande. Efter godkännandet av det förslaget ska rådet anta ett genomförandebeslut om utnämning av ordföranden, vice ordföranden och de ledamöter som avses i artikel 43.1 b. Rådet ska fatta beslut med kvalificerad majoritet.”

▌

e) I punkt 7 ska den sista meningen ersättas med följande:

”Ordföranden, vice ordföranden och de ledamöter som avses i artikel 43.1 b ska sitta kvar till dess att deras efterträdare har utsetts och tillträtt sina uppdrag i enlighet med det rådsbeslut som avses i punkt 6 i den här artikeln.”

ea) Punkt 8 ska utgå.

35. Artikel 61 ska ersättas med följande:

”*Artikel 61*

Upprättandet av budgeten

1. Senast den 31 mars varje år ska ordföranden utarbeta ett preliminärt budgetförslag för nämnden, vilket ska inkludera en skattning av nämndens inkomster och utgifter för följande budgetår tillsammans med tjänsteförteckningen för följande budgetår och lägga fram det för nämnden under dess plenarsammanträde.

Nämnden ska vid sitt plenarsammanträde vid behov justera det preliminära budgetförslaget för nämnden tillsammans med förslaget till tjänsteförteckning.

2. På grundval av det preliminära budgetförslag som antagits av nämnden vid dess plenarsammanträde ska ordföranden utarbeta ett budgetförslag för nämnden och lägga fram det för nämnden vid dess plenarsammanträde för antagande.

Senast den 30 november varje år ska nämnden vid sitt plenarsammanträde, vid behov, justera det förslag som lagts fram av ordföranden och anta nämndens slutliga budget tillsammans med tjänsteförteckningen.”

35. I artikel 62 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. Ansvaret för att anta standarder för interna kontroller och inrätta system och förfaranden för interna kontroller som är anpassade till utförandet av internrevisorns uppgifter ska ligga hos nämnden under dess plenarsammanträde.”.

36. Artikel 69.4 ska ersättas med följande:

”4. Om de tillgängliga finansiella medlen efter den inledande period som avses i punkt 1 understiger den målnivå som fastställs i den punkten ska de regelbundna bidrag som beräknas i enlighet med artikel 70 fortsätta samlas in till dess att målnivån uppnås. Nämnden får skjuta upp insamlingen av regelbundna bidrag som samlats in i enlighet med artikel 70 under ***upp till tre*** år för att säkerställa att det belopp som ska samlas in når ett belopp som står i proportion till kostnaderna för insamlingen, förutsatt att ett sådant uppskjutande inte väsentligt påverkar nämndens förmåga att använda fonden enligt avsnitt 3. Efter det att målnivån uppnåtts för första gången och de tillgängliga finansiella medlen därefter har sjunkit till mindre än två tredjedelar av målnivån ska de bidragen sättas till en nivå som gör det möjligt att uppnå målnivån inom ***fyra*** år.”

37. Artikel 70 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. De tillgängliga finansiella medel som ska tas i beaktande för att uppnå den målnivå som anges i artikel 69 får omfatta icke återkalleliga betalningsåtaganden, med full säkerhet i form av lågrisktillgångar som inte är belastade av tredje parts inteckningar och som står till fritt förfogande samt är öronmärkta uteslutande för nämndens användning för de ändamål som anges i artikel 76.1. Andelen av sådana icke återkalleliga betalningsåtaganden får inte vara högre än ***30*** % av de totala bidrag som insamlats i enlighet med den här artikeln. Inom denna gräns ska nämnden årligen fastställa andelen oåterkalleliga betalningsåtaganden av det totala bidragsbelopp som ska samlas in i enlighet med denna artikel.”

b) Följande punkt 3a ska införas:

”3a. Nämnden ska göra anspråk på de oåterkalleliga betalningsåtaganden som gjorts i enlighet med punkt 3 i denna artikel när användningen av fonden behövs i enlighet med artikel 76.

Om ett institut eller en enhet upphör att omfattas av artikel 2 och inte längre omfattas av skyldigheten att betala bidrag i enlighet med punkt 1 i denna artikel, ska nämnden göra anspråk på de oåterkalleliga betalningsåtaganden som gjorts i enlighet med punkt 3 och som fortfarande är utestående. Om det bidrag som är kopplat till det oåterkalleliga betalningsåtagandet betalas i vederbörlig ordning vid den första infordran ska nämnden annullera åtagandet och återlämna säkerheten. Om bidraget inte betalas i vederbörlig ordning vid den första infordran ska nämnden beslagta säkerheten och annullera åtagandet.”

38. I artikel 71.1 ska andra stycket ersättas med följande:

”Det totala beloppet för extraordinära efterhandsbidrag per år ska inte vara mer än tre gånger högre än 12,5 % av målbeloppet.”

39. I artikel 74 ska följande punkt införas:

”Nämnden ska underrätta kommissionen och ECB så snart den anser att det kan vara nödvändigt att aktivera finansiella arrangemang som avtalats för fonden i enlighet med denna artikel och ska förse kommissionen och ECB med all information som de behöver för att kunna utföra sina uppgifter med avseende på sådana finansiella arrangemang.”

40. Artikel 76 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Om nämnden fastställer att användningen av fonden för de ändamål som avses i punkt 1 sannolikt resulterar i att delar av de förluster som drabbat en enhet som avses i artikel 2 förs över till fonden, ska de principer som styr användningen av fonden som fastställs i artikel 27 tillämpas.”

b) Följande punkter läggs till som punkterna 5 och 6:

”5. Om de resolutionsverktyg som avses i artikel 22.2 a eller b används för att överföra endast en del av tillgångarna, rättigheterna eller skulderna i institutet under resolution, ska nämnden ha en fordran på den återstående enheten för eventuella kostnader och förluster som fonden ådragit sig till följd av eventuella bidrag till resolution i enlighet med punkterna 1 och 2 i denna artikel i samband med förluster som borgenärer annars skulle ha burit.

6. Nämndens fordringar som avses i punkt 5 i denna artikel och i artikel 22.6 ska i varje deltagande medlemsstat ha samma prioritet som fordringarna i de nationella finansieringsarrangemangen för resolution i den medlemsstatens nationella lagstiftning som reglerar normala insolvensförfaranden i enlighet med artikel 108.9 i direktiv 2014/59/EU.”

41. Artikel 79 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1, 2 och 3 ska ersättas med följande:

”1. När nämnden beslutar om resolutionsåtgärder avseende ett kreditinstitut, förutsatt att en sådan åtgärd säkerställer att insättarna ***av garanterade insättningar och fysiska personer samt mikroföretag och små och medelstora företag som har kvalificerade insättningar*** har fortsatt tillgång till sina medel, ***för att förhindra att sådana insättare drabbas av förluster,*** ska de deltagande medlemsstaterna säkerställa att det insättningsgarantisystem som kreditinstitutet är anslutet till ska bidra till de syften och på de villkor som fastställs i artikel 109 i direktiv 2014/59/EU.

2. Nämnden ska ***i nära samarbete med insättningsgarantisystemet*** fastställa beloppet för bidraget från insättningsgarantisystemet i enlighet med punkt 1 efter samråd med insättningsgarantisystemet, och vid behov den utsedda myndigheten i den mening som avses i artikel 2.1.18 i direktiv 2014/49/EU, om den beräknade kostnaden för återbetalning av insättare i enlighet med artikel 11e i direktiv 2014/49/EU och i enlighet med de villkor som avses i artikel 20 i denna förordning.

3. Nämnden ska anmäla sitt beslut enligt första stycket till den utsedda myndigheten i den mening som avses i artikel 2.1.18 i direktiv 2014/49/EU och till det insättningsgarantisystem till vilket institutet är knutet. Insättningsgarantisystemet ska genomföra detta beslut utan dröjsmål.”

b) I punkt 5 ska andra och tredje styckena utgå.

41. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 79a

Rapportering om likviditet vid resolution

Senast den 31 december 2024 ska kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om frågan likviditet vid resolution.

Rapporten ska undersöka om en tillfällig likviditetsbrist efter rekapitalisering av ett institut som är föremål för resolution har orsakats av bland annat ett instrument som saknas i resolutionsverktygslådan och undersöka de effektivaste sätten att åtgärda tillfälliga likviditetsbrister, med beaktande av praxis i andra jurisdiktioner. Rapporten ska innehålla konkreta politiska alternativ.

Artikel 79b

Senast den 31 december 2026 ska kommissionen, i samband med återupptagandet av diskussionerna om bankunionen, rapportera till Europaparlamentet och rådet om ändamålsenligheten och omfattningen av mekanismen för interna förlustöverföringar inom resolutionsgrupperna till följd av reformen av ramen för krishantering.

Rapporten ska särskilt beakta resolutionens omfattning, graden av efterlevnad av interna mål för minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder och villkoren för tillgång till branschfinansierade skyddsnät, särskilt fonden.”

42. I artikel 85.3 ska ”som avses i” ersättas med ”antagits enligt”.

43. I artikel 88 ska följande punkt läggas till som punkt 7:

”7. Denna artikel ska inte hindra nämnden från att offentliggöra sina analyser eller bedömningar, inbegripet när de bygger på information från de enheter som avses i artikel 2 eller andra myndigheter som avses i punkt 6 i denna artikel, när nämnden bedömer att offentliggörandet inte skulle undergräva skyddet för allmänintresset i fråga om finansiell, monetär eller ekonomisk politik och att det finns ett allmänintresse av att lämna ut uppgifter som väger tyngre än andra intressen som avses i punkt 5 i denna artikel. Ett sådant utlämnande ska anses ha gjorts av nämnden vid utövandet av dess uppgifter enligt denna förordning vid tillämpningen av punkt 1 i denna artikel.”

43. I artikel 94.1 ska följande led införas:

”***aa) Samspelet mellan den befintliga ramen och inrättandet av det europeiska insättningsgarantisystemet.”***

Artikel 2

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den... [OP: för in datum =***12*** månader efter ikraftträdandet av denna ändringsförordning].

Artikel 1.1 a, 1.2 och 1.3, 1.4 a, 1.5 a, b och c i och ii, 1.6 a, 1.7, 1.13 a i och b, 1.14 a, b och d, 1.19 d och e, 1.21, 1.23 a i första strecksatsen, b och d, 1.25–35 och 1.39, 1.42 och 1.43 ska tillämpas från och med den... [Publikationsbyrån: för in datumet = en månad efter ikraftträdandet av denna ändringsförordning].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i … den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*